

Az Új Aranykor Mindenség

Varga Csaba

1. Ha a Fény, mint a felkelő Nap, minden irányban szétárad, látjuk majd, hogy Új Fény érkezett, s fénye Új Világot tár fel mindannyiunknak. Még legalább száz év, amíg az Új Fényt és az Új Világot jórészt felfedezzük. Minden nap szüntelenül új felismerések és új remények jönnek majd.
2. Előzetesen megpróbáljuk röviden kifejteni az Új Aranykor fogalmát. Az Új Aranykor először is az, amit egyelőre nem ismerünk, s sokáig minden bölcsesség szűkös lesz a megértéséhez. Számos kérdésben ugyanakkor még nem jött el az idő fontos felismerések kimondására.

Mindezek ellenére a kísérleti definíció így hangzik: Az Aranykor az Istenember és az Istenvilág kora. Az Új Aranykor az ember és az élet új minősége, isteni minősége¹, avagy az eredeti minőség (így tervezett?) megjelenése.

Az Új Ember azért születik meg, hogy

- (1) a földbolygón isteni szinten megélje a szerelmet,
- (2) szintén megélje az isteni minőségű szeretetet,
- (3) kétszer született emberként (a Belső Úton) Istenemberré váljon (egyúttal egyesüljön Istennel)²,
- (4) az Új Föld egészén mennyországot, avagy Istenvilágot teremtsen (a Föld maga is Szeretebolygóvá váljon); mindennek révén
- (5) a földi ember és szeretett bolygója felemelkedjen az ötödik denzitásba (dimenzióba),
- (6) segítsen a Naprendszer helyre állításában (Vénusz, Mars, Maldek és a Föld újrateemtése),
- (7) a földi emberek váljanak galaktikus emberré és földi világtársadalmaik csatlakozzanak a Galaktikus Föderációhoz.

Mindennek „csak” feltétele a jelenlegi világrend gyökeres újrateemtése, s ennek csak átmenetileg, néhány évtizedig lesz kiemelt része a pénzrendszer, a világgazdaság (stb.) teljes átalakítása.

Megjegyezzük, a rövid definíció igazán csak akkor lesz tisztán érthető, ha majd a gondolkodás új minőségének eredményeképpen a mai (kiüresedett, vagy eleve korlátozott) fogalmak újrateemtése nagyjából megtörténik. Ez egyaránt vonatkozik az Isten, az ember, a szerelem, a szeretet, vagy például a galaxis, a naprendszer, a földbolygó kategóriájára.³

---

¹ „Sok ősi prófécia szól az elkövetkező Aranykorról, ahol az emberek ismét az Istenekhez hasonlatosak lesznek.” David Wilcock: A forrásmező felfedezése, Angyali Menedék, 2016, 462.o.

² „Akár Istenné is válhatsz, ha akarsz, mert lehetséges. Ezért hát akard, értsd meg, higgy és szeress: akkor (azzá) válsz.” Hermész Triszmegisztosz tanításai: A Corpus Hermeticum és a Tabula Smaragdina, Hermit Könyvkiadó, (évszám nélkül) 144.o.

³ Ahol a tanulmány keretei megengednek, vagy éppen követelik, elkezdjük a fogalmak újragondolását.

A számtalan Aranykor értelmezésből mindössze egyet idézünk, Hamvas Béla felfogását.: „Mi az, ami Dzsamsid birodalmát aranykorrá teszi? A válasz egyszerű: a kilenc híd. A Zend Aveszta azt írja, hogy az Ember az ország közepén kilenc hidat épített, hat nagyobbat és három kisebbet. Hogy a hidak hová vezetnek, arról ezen a helyen Zarathustra nem beszél. A szent könyv egyéb részeiből azonban kiderül, hogy a kilenc hídból nyolc az aranykor végén leomlott, és csak egy maradt meg. Ennek az egynek a neve Csinvat. Ezen a hídon járnak át a lelkek, akik a földről elköltöztek és a láthatatlanba visszatérnek. A Csinvat köti össze a látható és a láthatatlan világot; az Eget és a földet; az anyagi és szellemi teremtet. Ver birodalmát az teszi aranykorrá, hogy a Földet és az Eget kilenc híd köti össze; az, hogy a létnek szabad és sokszoros lejárata van az életbe, és az életnek szabad és sokszoros feljárata van a létbe.”

„A látható világ természetes módon kiegyesült a láthatatlannal. Ez tette az életet létté; ez tette egésszé, teljessé, egységgé. Ez az aranykor jellege: a lét.”⁴

Ezt a létet hívjuk ebben a tanulmányban Istenvilágnak.

3. Miért nincs most Aranykor? Miért ütközik Fény és árnyék, Jó és a gonosz?⁵ A sok évezredes kontraszt szinte világít. Az Új Fény nélkül is látható, hogy a földbolygó nem mennyország, s bolygónk legismertebb lakója, az ember belül sem mennyvilág. A kontraszt elhomályosítja elménket, ezért nehezen fogjuk fel, hogy ami nem mennyei ország, az a sötétség birodalma. Nos, persze a sötétség egyebet sem hirdet, mint azt, hogy világa a fényesség lakható barlangja. A mai világrend meglehetősen ügyesen szórja, hinti ezt a folyton fényesített illúziót. Ezért szerény erényei is jobbára értéküket veszítik. Mindennek ellenére a külső és a belső sötétség világa (helyesebben világtalansága) is transzformálандó megértő szeretettel a jövő előkészítéseként.

Csak végre ismerjük fel és tudatosítsuk: a szenvedés nem szolgál isteni célokat, a szenvedés nem emel meg minket. a szenvedés minden hiedelemmel szemben nem tanít. A sötétség tehát semmit nem ér el a szenvedés okozással!

Nincs igazán találó szimbólum a mai világrendre sem. Általánosságban sejtet bizonyos árnyjellemzőket a pénz”kapitalizmus” fogalma, de a jelenlegi világrend mélyében ennél súlyosabb anomáliák vannak. Ezért a „hamis zászlós akciók” fogalmát kibővítve mondhatjuk erre a teljes, globális civilizációra⁶, hogy „Hamis zászlós civilizáció”. Ezzel az alapvető tulajdonságával okozza a mérhetetlen szenvedést. Ebben a világrendben önmagában például nem az az aggasztó csak, hogy a földbolygón ennyire koncentrált az integrált (pénzügyi, gazdasági, politikai, kommunikációs) világhatalom.⁷ Ehhez képest a hamis ideológiákkal elfedett valódi célrendszerek, a tényleges hatalmi viszonyok és a (globális és személyes) viselkedések a legsötétebbek. Ezek már azért sem maradhatnak fent a 21. században, mert a galaxis pozitív civilizációi mindezt már bolygónkon sem tolerálják. (Az már egy univerzális módszertani kérdés, hogy a földön a sötét oldal vajon készen áll-e s milyen mértékben az önkéntes, önfelszámoló és nem látszólagos megegyezésre?)

4. Nevezzük a szeretetet Fénynek, a szeretetlenséget sötétségnek. Így talán mindenki számára felfogható, hogy mi a különbség a kettő között. A föld történetének utolsó

---

⁴ Hamvas Béla: Scientia sacra I. Medio Kiadó, 1995, 24-25.o.

⁵ A negatív kategóriákat nem tisztelnék meg nagy betűvel a szó elején.

⁶ A civilizáció fogalmán sem csupán a lineáris időszámítás szerinti egy-egy történelmi időszak fizikai-anyagi-gazdasági (stb.) civilizációját értjük, hanem ennél fontosabbnak tartjuk a kultúra szintjét, a kollektív tudat állapotát vagy éppen az élet minőségét.

⁷ George Friedman tíz éve (2009-ben) még illúziókkal terhelten írhatta, hogy „A21. század eseményei az Egyesült Államok körül fognak forogni. (...) Azt viszont jelenti, hogy sok tekintetben az Egyesült Államok történelme a 21. század történelme lesz.” George Friedman: A következő száz év, New Wave Media Kft, 2015, 26.o.

százezer évében, Lemúria bukása óta jórészt minden évezred a sötétség korszaka volt, holott közben is voltak (ám nem mindig lehettek) különböző szintű Aranykor-kísérletek. Az Aranykor fogalom szimbolizálja azt is, hogy egy-egy időszakban (az emberiség egy-egy korábbi időhullámában) nem egyszerűen pusztán fényesebb kor született, hanem az aranyfény töltötte ki a korszak és embere lelkét. Lemúria első, hosszabb korszaka bizonyára jellemezhető így, hiszen a lemurai fényembert ötödik dimenziós tudatosság jellemezte.

Az emberiség emlékezete persze több Aranykort őrzött meg, de egyelőre kevés a bizonyíték arra, hogy ezek mind valóban tényleges Aranykorok voltak. Talán Atlantisznak is volt az ideához közeli időszaka, noha Atlantisz pusztította el Lemúriát. Legkevésbé beszélhetünk Aranykorról az elmúlt ötvenezer évben, hiszen azóta a földbolygót a negatív földönkívüli civilizációk és földi képviselőik uralták. Külön tanulmányt érdemel, hogy jónéhány millió éve a galaxisunkban miért folytak gyilkos kozmikus háborúk, s miért nyerhettek rendre a negatív, avagy az árnyékcivilizációk.

Ettől még él az az Aranykor-emlékezet arról, hogy a földön a ciklikus időben három Aranykor volt, elsőként a Hybornea, amelyet az első emberi kolónia⁸ alapította kétmillió évvel ezelőtt, s teljesen megsemmisült mintegy egymillió éve. Az árnyékcivilizációk ekkor pusztították el a marsi és vénuszi emberi közösségeket. Másodikként alakult meg körülbelül 900 ezer évvel ezelőtt Lemúria, mint a második galaktikus emberi kolónia⁹, amely teljesen 25 ezer éve pusztult el végleg az atlantiszi támadás miatt. A plejádiak szerint is ez az emberi faj mintegy 8-900 ezer évvel ezelőtt vette át a földet.

Harmadszor és egyúttal a bolygónk harmadik galaktikus kolóniájaként jött létre Atlantisz, amelynek utolsó szakaszában genetikai kísérlet eredményeképpen (nem lemúriai minőségű) embert „teremtettek”, s aztán Atlantisz mintegy 12 ezer évvel ezelőtt süllyedt el.

A megmenekült emberi csoportok¹⁰ a földbolygón az özönvíz után kezdték létrehozni a jelenlegi civilizációt. Ez az a világcivilizáció, amely napjainkban ér véget, amelyet szintén a földi és nemföldi árnyékerők uraltak. Ennek az uralásnak talán leghatékonyabb „módszere” a félelemnek és szenvedésnek az emberi, sőt a közösségi lélekbe való „pumpálása”, illetve felerősítése volt. Ebben az időszakban ugyanakkor több rendkívüli isteni entitás született a földre, például Krishnától, Zarathustrától mondjuk Buddháig és Jézusig (azaz a spirituális hierarchia tagjai), ám egyiküknek sem sikerült a földet felszabadítani a sötét erők uralma alól. Ám nekiki köszönhetően a szeretetbolygó, vagy a mennyország álmát mindvégig őriztük.

5. Az ötödik világekorszak lesz az Új Aranykor, amely nem ismétlése az eddigi Aranykoroknak. Hyborneáról és Lemuriáról keveset tudunk, ám talán nem szentségtörés azt mondani, hogy az ő példáikat követve talán most először jöhet létre (jöhet létre) a bolygónkon valódi és végleg fennmaradó Aranykor. Ezért tegyük fel az egyik mindenek feletti kérdéspárost.

Ha a jelenből tiszta elmével nézünk vissza az emberiség történelmére, képtelenség és elfogadhatatlan az a súlyos anomália, hogy a földbolygó eddig nem emelkedett fel az

---

⁸ Az emberi faj (mai tudásunk szerint) eredetileg mintegy hét millió évvel ezelőtt fejlődött ki a Lyra (Lant) csillagrendszerben, a Vegán. (Lyrae=Vega.) A Lyráról származnak a plejádiak és a szíriusziak is.

⁹ A Biblia így fogalmaz: „Az első ember földből, porból való, a második ember mennyből való. Amilyen a földből való, olyanok a földiek is, és amilyen a mennyből való, olyanok a mennyiek is. És amint viseltük a földinek a képét, úgy fogjuk viselni a mennyiek képét is.” ”Vannak mennyei testek, és vannak földi testek, de más a mennyei fényessége, és más a földieké.” Pál első levele a korinthusiakhoz, 15: 47-49; 40.

¹⁰ Lassan megkockáztathatjuk kimondani, hogy a bolygón több típusú ember van, a lemurai fényember, akiből kevesen maradtak, aztán ezzel szemben a Jaldabaoth „teremtette” ember, amelybe az Atya utólag beleteremtette a lelket, s aztán a 25 ezer éve sok fajból genetikailag „összegyűrt”, eredetileg rabszolga munkásnak „alkotott” ember.

ötödik dimenzióba, s az emberiség nem él évezredek óta szüntelen Aranykorban. Az ötödik dimenziótól felfelé ugyan is nincs sötétség vagy nincs szenvedés. Ennek az égre kiáltó felismerésnek a tagadása olyan vastag fátyol az emberiség tudatán, mintha ez a tudatlanság és félrevezettség áttörhetetlen páncél lenne. Nincs és nem is lesz semmilyen elfogadható magyarázat arra, hogy miért vagyunk nagyon régóta belső s külső alávetettségben és szétszakítottságban. Egyáltalán felfoghatatlan, hogy az Isten teremtette világmindenségben a fényerőkkel szemben miért, hogyan tettek szert ilyen uralkodó pozícióra az árnyékerők. (Mindazt most tegyük félre, hogy a sötét civilizációk galaktikus és földi uralmát a rejtőzködő képviselőik tudva-tudatlanul hogyan próbálják indokolhatóvá tenni.)¹¹

Hasonlóan komoly kihívás a kérdéspáros másik oldala. Ha a jelenből szeretet állapotban nézünk előre, az emberiségnek még képtelenebb és elfogadhatatlan anomáliája lenne az, ha a következő időszakban nem lépnénk végleg a felsőbb dimenzióba és egyúttal az Új (vagy az Első) Aranykorba, avagy Mennyei Világországba. Már azért is, mert a Tejút galaxisban, eddigi ismereteink szerint, a számtalan lakható bolygók nagyon nagy többsége régóta felemelkedett vagy nem ennyire alávetett és kiszolgáltatott bolygó. Ennek a szintén Égre kiáltó felismerés sorozatnak a tagadása olyan vastag fátyol maradna és/vagy lenne a tudatunkon, amely alatt az évezredek óta zokogó lelkünk könnyei feltörhetetlen jégpáncéllá fagynának a szívünkön.

Ma már ezért felesleges világhírré tennünk, hogy sem most, sem holnap nem fogjuk tagadni a felemelkedési reményünket. Ezért egyre tisztuló lélekkel világosan szeretnénk – egyaránt szellemi és gyakorlati programként - felmutatni az Új Aranykor elkerülhetetlenül valóra váló vízióját. A fátyol lassan végleg átnemesül majd fénypalásttá.

6. Csak Aranykor van. A Valóságban. Az Aranykor örök létező, sőt csak az Aranykor az Istenminőség. Éppen azért, mert csak az Istenember (avagy az Aranyember) és csak az Istenlét (s ennek kivételéseként az Omniverzum, aki tudatos Élőlény¹², azaz az Élő Istenminőség) az, ami van. Isten, az Ember, a Világ és az Élet: Egy. Ennek mindössze két mindenekfelett álló értéke és életreménye van: a szerelem és a szeretet. Az egységes, teljes egésznek, mint egyetlen valóságnak a szimbolikus neve az Aranykor.
7. Csak Aranyember van. Ha az ember eredendően Isten része, ha mindig is a Fény gyermeke volt, ha potenciális Istenember, akkor függetlenül attól, hogy melyik típusú emberfajba tartozik, hiszen mindegyikben benne van a Lélek, akkor is, ha a Lelket még teljesen vagy félig fátyol fedi.

Ezért nagyon egyértelműen kinyilvánítjuk, hogy az ember nem gonoszságra, nem valamilyen rosszra született, nem a félelmek általi alávetettségre, sőt a nem a nyomorító félelmek élésére, az ember nincs kiszolgáltatva semmilyen földi hitrendszernek, nem lehet totálisan kiszolgáltatva semmilyen tömegkommunikációs manipulálásnak sem, ugyanígy nem lehet rabja semmilyen téves, vagy csak félig kiforgatott tudásnak, információnak. Az ember tehát nem a szenvedésre és nem a boldogtalanságra, nem a szeretetlenségre született.

---

¹¹ Van olyan magyarázat, hogy a sötétség mint spontán kvantumpotenciál létezik, s a gonosz a szabad akarat és a sötétség kölcsönhatásának eredménye, mert a Legfelső Forrásnak nincs abszolút hatalma a sötétség kvantumpotenciál és az ebben a téridő kontinuumban létező Szabad Akarat felett. Ezért a Legfelső Forrásnak időre van szüksége, amíg magába szívja a sötétséget és átalakítja fénné. (Cobra)

¹² David Wilcock így teszi fel a kérdéseket: „Mi van, ha a kozmosz egy tudatos élőlény? Mi van, ha a tér, az idő, az anyag, az energia, a biológiai élet mind ennek a hatalmas organizmusnak a teste? Mi van, ha az élet végső célja az, hogy ráébredjünk, mind egyek vagyunk, ennek az egyetlen, hatalmas identitásnak a tükröképei? Mi van, ha az univerzumban minden tudatos és minden él valamilyen szinten, még a csillagközi űrben a gázok, a por, a kövek is? Mi van, ha a kvantummechanika alapszabályai teremtik a DNS-t és a biológiai életet... és az emberi forma gyakori az univerzumban?” David Wilcock: Az Univerzum Bibliája, Angyali Menedék, 2015 87.o.

Szintén határozottan kimondjuk, hogy az ember nem azért jön a földbolygóra, hogy a szenvedéseket és reménytelenségeket tapasztalja és tanulja meg, így az ember földi életútja és spirituális Belső Útja nem lehet az örökös szenvedés Út. Ma már egyre többek felismerik, hogy a karma ideológiája sem igaz, hiszen a sötét erők a karma hamis törvényével tartják fogságban az emberek lelkét és életét. Az ok-okozat törvénye igaz, de az nem igaz, hogy az Istenmindenség büntető törvényeket hozott és múltbeli cselekedetünk miatt büntető számon kérő rendszert alkalmaz. A karma semmi egyéb, mint az örökös szenvedés fenntartása, holott az univerzális törvény a megbocsátás, a kegyelemben részesítés és/vagy a lélek gyógyítása. Az emberi lélek szabad, mindig tovább léphet, újjászülheti magát, s egyúttal nem bűnös lélek, s nem az örökös büntetés az osztályrésze.

Az Aranyember szimbólum tehát azt foglalja össze, hogy az ember nem Vasember, nem Anyagember, nem (pusztán) Testember, nem Elítélt Ember, nem Áldozat Ember, nem Félelem Ember, (sem belül, sem kívül) nem Rabszolga Ember¹³, hanem éppen fordítva, az ember Fényember, Szerelem Ember, Szeretet Ember, Boldogság Ember, Lélek Ember, Tudatember, Szabad Ember, Bölcsesség Ember, Hitember, aki a Belső Útján eljuthat az Istenember állapotig.¹⁴ Aki ezt a különbséget nem érti, az nem ért semmit, azt nem tudja egymástól a fényt és a sötétséget, vagy a jót és a rosszat sem megkülönböztetni.

Ám ezekkel az égi-föld szent fogalmakkal azt még nem mondtuk el, hogy az Aranykorban az Aranyember kivé válik, milyen minőségű lesz, s hova jut el.

Ideje azt is tudnunk végre, hogy a földbolygón nem csak egy gondviselő faj van, hiszen az ember mellett velünk élnek a szintén magasan fejlett cetfélék, s az úgynevezett spirituális hierarchia tagjai, akik az angyalok, az arkangyalok és például a felemelkedett mesterek. Miután nem fizikai testben élnek, őket kizárjuk a bolygónk világtársadalmából. Az Aranykorban nemcsak velük lesz igen gazdag, szeretet alapú együttműködés, hanem a föld belső régiójában, az Agarhában élő, szintén gondviselő „népekkel”. Ezért békés szívvel tudatosíthatjuk, hogy nem csak az egyes ember „társas komplexum”, hanem a földi világtársadalom is „társas komplexum”.

8. Ha nincs okunk más jövőről beszélni, mint az Új Aranykorról, akkor nagyon egyszerű a feladat. Beszéljünk az Aranykorról. Ahhoz, hogy az aranykori Új Földről és az Új Emberről beszéljünk, ismét egyszerű a teendő. Legyünk képesek felfogni, megismerni és megérteni, hogy ki és mi az Új Aranykor. Ha ma már értjük, s tudjuk, sőt lassan elfogadjuk, hogy a világegyetem Élő Istenmindenség, avagy egyszerűen az Élő Isten, akkor nagyon egyszerű belül újjászületnünk. Új Élő Mindenség születünk az emberben és a Naprendszerben. Avagy: az Élő Istenmindenség nálunk is az lesz, ami mindig is volt és van.

Csakhogy ez a hármas követelmény (felfogni, megismerni, megérteni) szinte képtelen személyes és globális feladat a bolygónkon.

Azért képtelen feladat, mert (1) az alapvető tények és összefüggések többségét elrejtették az emberiség elől, (2) évezredek óta számtalan jól megfontolt és szándékos ismeret torzítás, félrevezető magyarázat, szüntelen elme-, lélek-, s tudatmanipuláció folyt, (3) hasonló módon történt ez az emberiség kollektív tudatával és elméjével és szintén az emberiség legfontosabb politikai, gazdasági, szellemi és vallási intézményeivel, (4) most egyszerre minden életterületen, gondolkodási rendszerben, tudati mezőben szinte csak a születő új paradigmák és új paradigma rendszerek lesznek

---

¹³ Trump végrehajtási rendelete a mély államot célozza és ajtót nyit a teljes nyilvánosságra hozatal előtt, <http://ujvilagtudat.blogspot.hu/2018/01/trump-vegrehajtasi-rendelete-mely.html>

¹⁴ Az Istenemberré válásról lásd Varga Csaba könyvét: Istenemberré válás (Stratégia kutató Intézet, 2016) Ez a könyv az Istenemberré válás öt stációját részletesen bemutatja és tanítja.

érvényesek, stb. Nincs mind ebben semmi meglepő, hiszen a sötét évezredekben szükségképpen a szellemi sötétség fenntartása volt a cél. Még a sokat ünnevelt technológiai fejlődés is alapvetően korlátozott volt.

Ez a helyzet meghatározás azt sem szeretné homályba hagyni, hogy az elmúlt számtalan évezredben mindig voltak olyan szellemek, gondolkodók, tudósok, vallási mesterek, akik az igazságok egy részét vagy többségét ismerték és igyekeztek nyilvánosságra hozni. Nincs okunk sem kétségbe esni, sem ünnepelni. Csak egyszerűen kijelentjük, hogy akkor már Új Aranykor van, ha az igazságok elérhetőkké válnak és az igazságok konklúziói megfogalmazhatók.

A szellemi Új Aranykor minimális nyolc új paradigma pólusát így jellemeznénk: (1) új múlt, új történelem, (2) új Tejút galaxis és új Naprendszer, (3) Új Föld, s a föld felemelkedése az ötödik dimenzióba, (4) új szellem, új gondolkodás, új lélekminőség, (5) új tudatállapotok és új tudatszintek, (6) új élet, új szerelem, új szeretet, (7) új jövő, új idő, új tér és ebben új társadalom és új gazdaság, (8) új Isten és új Ember új szövetsége. Ez az utóbbi egyben a kiinduló és befejező kérdéskör. A nyolc új paradigmapólus rendszerének közepén két nyilvánvaló magparadigma áll: Istenember és Istenvilág, avagy Szeretet Ember és szeretetcivilizáció, avagy szimbolikus nevén az Új Aranykor. A magparadigma természetesen magába foglalja a Tejút galaxis minket érintő csillagcsoportját.

Nincs értelme megjövendölni, hogy az Új Értelmezési Rendszer mikor és hogyan születik meg. Némileg átlátva az univerzális és globális folyamatokat, ez egyszerre születik meg sokkal hamarabb és sokkal később, mint feltételezzük. Az emberiség jelenleg az Új Tudás, az Új Szellem, az Új Tudat sok dimenziós rendszerének küszöbét mostanában lépi át.

9. Mi a különbség a földfelszíni, a kozmikus (galaktikus) és az eredendő isteni Aranykor, vagy Aranymindenség között? Induljunk ki abból az új információból, hogy a sötét erők a korábbi univerzumokban nem léteztek.¹⁵ Ha ez így van, akkor aligha tételezhetünk mást, mint azt, hogy az Élő Istenverzumnak (Omniverzumnak) nem Isten teremtette, nem természetes része a sötét erők léte és uralma. Ebből az következik, hogy az Élő Omniverzum eredetileg (vagy mindig is) isteni aranykori minőségben volt. Ha Isten szükségképpen Isten, akkor miért lenne az Isteni Mindenségben nem isteni? Ha Tejút Galaxis jelenlegi adaptációjában valamilyen megmagyarázhatatlan okból az árnyékcivilizációk nemcsak létrejöttek, hanem megmaradtak, sőt sokáig erősödtek, akkor ez már sokkal súlyosabb károsodás, mint az elsődleges anomália.

Ennek indoklásaként és magyarázataként három érv hangzik el. Az egyik azt feltételezi, hogy a sötét erők megszületése galaktikus véletlen, a másik abból indul ki, hogy az OmniMindenség alsó régiójának átmeneti „rendszerhibája”, végül a harmadik értelmezés úgy tartja, hogy ez az Isten jóváhagyásával történt. Szerintünk egyik magyarázat sem elfogadható. Nem lehetett a Legfőbb Istennek szándéka az, hogy például a mi Istenatyánk szinte jelenleg is élethalál harcot folytasson a földbolygót évmilliók óta pusztító árnyékcivilizációkkal. Egyáltalán mi magyarázhatja azt, hogy Lemura születésekor a sötét erők – az Istenanya teremtésével szemben – egy ősi eon révén megteremthették Jaldabaothot (plazmaörvényt).¹⁶

Ezért azt mondhatjuk, hogy a Tejút Galaxisban korábban sem a szüntelen, sem a ciklikus Aranykor nem volt garantált. A földbolygó esetében biztosan nem. Ezért

---

¹⁵ <http://2012portal.blogspot.hu/2017/12/cobra-interview-by-international-golden.html>

¹⁶ 900 ezer évvel ezelőtt tehát nemcsak egy emberi faj érkezett a földre (főként a Sziriusz csillagrendszerből), hanem rögtön a sötét erők Jaldabaoth révén egy „alacsonyabb rendű” emberi fajt is létrehozta. (Lásd János apokrifonja című gnosztikus evangéliumot. Arany László: A teljes Nag Hamaddi Gnosztikus Könyvtár, Angyali Menedék, 2015, 247-276 o.)

következett be az elmúlt közel egy millió évben, hogy a Földön ugyan születtek gyönyörű aranykori időszakok, de mindeddig a külső-belső sötét erők lényegében megsemmisítették őket. Ezért sincs most a földfelszínen Aranykor, sőt a korábbi Aranykorok emléke is alapvetően törölve van, ráadásul az emberiség Aranykor teremtő képessége is korlátozva volt. Mindez indokolja azt, hogy az Új Aranykor most kizárólag a galaktikus Fénycivilizációk¹⁷ és az emberiség felébredt kisebbségének közös teremtése lehet. Szerencsénkre a kozmikus idő is támogatja ezt az időpillanatot, mert ugyan a Tejút Galaxis csupán 220 millió évenként teszi meg a teljes fordulatot, a Naprendszer viszont nemrég fejezte be az utolsó majdnem 26 ezer éves ciklust. Ilyenkor a Tejút Galaxis központja „isteni áldásként” generális (nemcsak tudatemelő, hanem sötét erőt megszüntető) fénylöketet bocsájt a Naprendszerre. E nélkül nem születhet meg az Új Aranykor.

10. Hogyan is értelmezzük Istent? Nincs két kézenfekvő kérdés tisztázva, mert egyikre sem tudjuk a helyes választ. Ki az Isten a Tejút Galaxisban, s ki az Isten a Naprendszerben? A Tejút Galaxis központi magja a Pléróma, ami a galaxis sok dimenziós, forgó, örvénylő „fehér lyuka”, ahonnan a Fény óriási erővel lökődik ki a Pléróma törvényei szerint. A Naprendszer Napjáról is egyre többet felfedezünk.¹⁸ Ha elfogadjuk azt a hipotézist, márpedig fogadjuk el, hogy az Omniverzum Élő Mindenség¹⁹ (sőt Istenmindenség), akkor logikailag evidens, hogy a galaxisunk és naprendszerünk „szíve” is élőlény, még hozzá magas isteni minőség. Mi van akkor, ha őseink nem egy természetvallást fogadtak el, s nem azért imádták a Napot, mert a földről nézve ez a legerősebb, leghatásosabb természeti jelenség. Megkockáztatom azt a feltevést, hogy a napunk IstenNap! (A NapIsten talán kevésbé helyes fogalom lenne.) A Tejút Galaxis Központi Istene pedig feltehetően rendelkezik azzal a Fényerővel, s Fénykompetenciával, amely a sötét erők megszüntetését, vagy fénné való átranszformálását jelentené. Akkor az általunk ismert fénycivilizációknak nem kellene évmilliókig lokális kozmikus háborút folytatni az árnyékcivilizációkkal.
11. Az egyik legfájóbb dilemma: A Tejút Galaxisban és a Naprendszerben Isten akarata-e az, ami nem Isten, s nem isteni? Ha saját életünkben bármilyen kérdést felteszünk magunknak, akár egy olyat, hogy valami (például egy esemény) miért történt, akár egy más jellegűt, hogy valami (például egy remény) miért nem történik meg, megkerülhetetlenül és logikusan mindig oda lyukadunk ki, mint elsődleges vagy generális dilemmához, hogy Isten és/vagy Önvalónk, mint belső Isten akarta-e azt, ami megtörtént vagy éppen elmaradt?
- Az, hogy tehetetlenül elfogadjuk a negatív eseményt, vagy kétségbeesetten lázadunk a negatív uralma ellen, szinte mindegy, mert nem hazudhatjuk se védekezésésként, sem felmentésésként azt, hogy a nem-emberi élethelyzet vagy életeseemény Isten akarata. Korábban sokszor híhattuk, hogy Isten így, azaz a végtelen szenvedéssel nevel minket, vagy a negatív erők sugallatát elfogadva, beletörődhettünk a megváltoztathatatlanba, mert a kollektív félrevezetés hatására azt gondoltuk, hogy a nem jó végül is jó nekünk. Ennek az elfogadásának az elutasítása érdekében senki ne akarjon szellemi vagy lelki kibúvót találni. Értelemszerűen a normális, kezelhető nehézségeket világosan megkülönböztetjük a fizikai és lelki ártásoktól, a rombolásoktól, s a pusztításoktól. A negatív fogalmába tehát nem tartoznak bele a megoldható nehézségek. Szintén senki

---

¹⁷ Ez teljesen reális a fejlett beavatkozás elmélet szerint is.

¹⁸ Grandpierre Attila írja: „A Nap tehát Isten – különkiadásban, Isten esszenciájának szinte tökéletes, külső érzékszerveink számára is tapasztalható megjelenése.” Hélios, a nap és az élet új nézőpontból, Titokfejtő Könyvkiadó, 2015, 218.o.

¹⁹ Ha az Omniverzumban minden Isten, s a földi ember minden sejteje is Isten, akkor nem lehet kétséges, hogy egy-egy galaxis „magja”, „közepe” nagyon magas minőségű Isten „sűrítmény”.

nem tagadja azt sem, hogy például a változásokat szolgáló próbatételek hatására valóban felülmúlhatjuk önmagunkat. Szintén kardinális felismerés az is, hogy gyakran az elme, ego vagy a hamis Én „fest át” egy életfordulat negatív eseménynek, vagy azt sem akarjuk állítani balgán vagy felületesen, hogy az ember Belső Útja felesleges, vagy elkerülhető, hiszen egyebet sem hirdetünk, hogy minden ember tudatosan váljon Istenemberré. Ezért nem a gyönyörűséges változást vagy a mindig isteni áldással kísért újjászületést szeretnénk megkérdőjelezni.

Ám az képtelenség, indokolhatatlan, Isten ellen való, s az Élet tagadása, hogy a negatív erő (bármilyen is legyen az) ilyen mértékben sok tízezer éve uralhatta a földet, s gyökerében meghatározta az ember teremtését és gyakran velejéig lerombolta az aktuális emberi civilizációt, mondjuk a késői Atlantisztól napjaink világrendjéig. Ezt szintén nem menti az a drámai tapasztalat sem, hogy a negatív teremtettséggű és mindig félrevezetett ember sok évezred óta mindig alul múlta önmagát és sokszor a negatív erőket szolgálta. Ha más csoport nem, akkor az emberiség adott uralmi elitje tette ezt.

Ebből azonban nem következik, hogy a földönkívüli vagy a földfelszíni negatív erőket mi vagy bárki ítélet alá vonná és elítélni szeretné. Maradjon érvényben a régi törvény, azaz az ítélkezés az Isten dolga, sőt szeretnénk lelkileg-szellemileg a negatív erők sokrétű uralma fölé emelkedni, mert a földre született emberek és a földön testruhát felvett entitások egyikétől sem szeretnénk megtagadni a szeretetet vagy a megértést. Ám eljött az az idő, mindenekelőtt Isten (szerintem már kétségbeesett) akarata szerint, hogy nem halasztható tovább a földbolygó és az emberiség megmentése.

12. A végső magyarázat nagyon egyszerű, s olyan tiszta, mint az égi fény: az Isten, avagy a Legfelső Forrás, avagy a Végső Forrásközpont nem akarhatott és nem akar olyat, ami a szeretettel (sőt a szerelemmel), az Isteni Teremtés céljával, az Élettel, a Gondviseléssel, avagy éppen legbelső Istenlényegével ellentétes.

Az Istenből semmi nem fakadhat, nem teremthető, nem áradhat ki, ami ellentétes Istennel. A Jó nem lehet ugyanakkor rossz, a Szeretet a nem lehet szeretetlenség diadala, a Bizalom nem lehet bizalmatlanság és a másik gonosszá tevése. Nem lehet olyan teremtéstörténeti anomália, ami megtagadja Istent. A szenvedés önmagában sem lehet jó, különösen nem úgy, hogy a szenvedés véget nem érő. Az emberiség szellem- és vallástörténetében elég sokszor igyekeznek a Rosszat, a Negatívot felmenteni, legitimmé tenni, hasznosnak nyilvánítani. Százezer évek manipulációja ez.

Nem igaz, hogy az Isten teremtette a Negatívot, s mindegy, hogy ezt milyen szimbólummal nevezzük meg. Ezért az egyik leglátványosabb félrevezetés a bibliai Jób története, mert Isten nem engedheti meg a Sátánnak, hogy egyetlen egy (ráadásul Istenszerető) emberrel is ezt tegye. Ez már nem próbatétel, s Isten nem működhet együtt a Sátánnal. Mindegy milyen érvet hozunk fel a Sátán mellett, mert egyik magyarázat sem teszi igazáá ezt a történetet. Eljött az idő a földbolygón is arra, hogy Istent Istennek, sőt szeretett Istenünknek tekintsük, s az embert pedig úgy lássuk, ahogy Isten látja, azaz az ember váljon Istenemberré.

Ezért mosolyogva mondjuk, az Isten akarata az, hogy a földbolygón is Aranykor legyen. És ezt nem azzal akarta és akarja elérni, hogy a földi embert a lehető legmélyebben fizikailag és lelkileg összezúzza. Nincs mentsége a jelenlegi - a negatív erőt szolgáló - világrendnek.

13. Az Új Föld értelmezése. Mielőtt jellemezzük az Új Aranykor születését, fontos tisztában lennünk, hogy az Új Föld programja miképpen értelmezhető. Az Új Föld megnevezés nem az Aranykorral azonos kifejezés, hiszen az Új Föld az Aranykor első szakaszában született bolygóminőséget takarja. Az Új Föld még nem egy denzitást váltó bolygó, már azért sem, mert itt az ideje annak, hogy egy új ismerettel (feltevéssel) legyünk gazdagabbak. A jelenlegi földnek most is van egy magasabb dimenziójú „bolygója”,

csak ez évezredek óta titok. Erre a hatodik denzitásban létező „földre” fényttestben most is bárki felemelkedhet. Az Új Föld nem ez.

Az Új Föld éppen az, amit (mi) egyre tudatosabban képviselünk. Szerelem Föld, Szeretet Föld, Boldogság Föld, Istenember Föld, Mennyei Föld, stb. Ez a bolygóminőség születik meg a következő száz évben, s a földünk magasabb denzitású kivetüléseiben is. Fontos felismernünk, hogy a Gaia „lelke” hetedik-nyolcadik dimenziójú „élőlény”. Ha elfogadjuk, hogy a Tejút Galaxis, a Naprendszer „magja”, „központja” Isten kivetülése, akkor nem lehet akadály, hogy a Gaiát is isteni élőlénynek tekintsük. Természetesen most is jelen vannak a földön olyan emberek, akiknek a küldetése éppen a Gaia képviselete. (Ne várjuk még, hogy mindezt a természettudományok visszaigazolják, hiszen a bolygószerű változások úgy is magukkal hozzák az eddigi elméletek újrateremtését.)

14. Ha csak Aranykor van, akkor – minden anomália és torzulás után – a földön (a földfelszínen) csak Aranykor jöhet. A Naprendszerben a Gaia nevű bolygón most, a jelenben végre Új Aranykor teremődik. Ezért mondjuk azt, hogy változatlanul az Új Aranykor az egyetlen galaktikus és egyúttal bolygófelszíni alternatíva. A Földbolygó évezredek óta ugyan a különböző anomáliák csúcsgyűjtőhelye, így az egyensúly azzal kezd megszűlni, ha az anomáliák megszüntetésének egyre inkább kimagasló teremődikévé válunk. Az egyik első lépés az Új Aranykor szellemi, sőt tudati, nem kevésbé lelki teremtése.

Az Új Aranykor legfontosabb feltétele, hogy a Gaián, az élő Földbolygón növekvő számban legyen Új Aranyember, avagy Istenember. Az Új Aranykor, szemben minden illúzióval, csak úgy jöhet létre, ha minél több potenciális Aranyember együtt képes betölteni az élő Földbolygón a társteremtői státuszt. Az Élő IstenMindenség (régiben Omniverzum) a társteremtői részvétel nélkül nem tudja az Új Aranykor aktuális teremtését folytatni és kiteljesíteni.

A jövő tehát úgy van és úgy lesz, hogy az Élő Istenmindenség (és benne az Élő Gaia) tudatos társteremtői szövetségre lép a tudatosuló emberiség legjobbjával, avagy az Aranyemberekkel²⁰. Már azért is, mert a földi embernek elkerülhetetlen isteni küldetése, hogy teremtésének súlyos anomáliáit is megoldva egyre inkább Aranyemberré váljon. Ezt az emberiségnek tömegesen, magas minőségben eddig egyszer sem sikerült elérnie - mérhetetlenül hosszú – földi története óta.

Ha az Új Aranykor valamilyen nem jönne létre, az elsődleges esélye legdurvább anomáliaként annak lesz, hogy a Gaia felszínén a jelenlegi emberfaj is szintén önpusztással fejezi be sorsát. Remélhetőleg az a veszély már elhárult, hogy a földbolygó is a Mars vagy a Marduk sorsára jusson. Ne nyugodjunk meg attól, hogy az emberiség elpusztulása után is van jövő, mert az már végképpen nem rólunk szól. Ez az önpusztítás-elpusztítás az IstenMindenség számára is szintén méltatlan kozmikus anomália lenne.

Eljutunk tehát a végső felismerésig. Mindegy, hogy eddig hány emberi faj volt a bolygónkon, mindegy, hogy az ember honnan, mikor és hogyan került a földre. Mindegy, hogy ez idáig három, öt vagy több emberiség pusztította el önmagát, mindegy, hogy a társfajokkal együtt a homo sapiensnek miért ennyire dicstelen a története. Mindegy, hogy az emberiség történetének istenei valódi Istenek, vagy részben csak különböző földönkívüli entitások voltak. Mindegy, hogy jelenleg a bolygón kik, miért és hogyan törekszenek újabb és most már totális világháborúval véglegesíteni hatalmukat. Már az is mindegy, hogy ma az ember belső és külső létében egyaránt

---

²⁰ Ezt a magas szintű emberiség-közösséget hívhatjuk az Élő Emberiség Szeretet Közösségének.

széttépett állapotban van és már nem talál semmilyen megmentő életpótlékot kollektív droként.

Az ember ma változatlanul nem Szeretet Ember, vagy még inkább nem Szelem Ember, sőt egyáltalán nem Istenember. Sarkosan kimondva: nem Ember. A pillanatnyi emberiség ugyan több faj felett is győzedelmeskedő világközösség, de minden eddigi világkorszakban az egyéni és közösségi embertelenség rendkívül gazdag változatait „teremtette meg”. Minden korábbi reménykeltő kísérlet ellenére az emberiség csak a különböző barbárság, s korlátozott barbárság mintáit testesítette meg. A jelenlegi végállapot feltehetően a negatív trendek maximális, vagy maximumhoz közeli érvényesülése.

Mindössze egyetlen kérdés látszik értelmesnek. Noha az ember sok jel szerint minimum több százezer, esetleg sok millió éve a bolygón él, ám miért nem tudott a ciklikus időfolyamatok boldogabb szakaszaiban sem azzá válni, aki?

15. Nem lehet más tehát, hiszen van jövő, mint Aranyjövő. Ugyanis: tényleg van. Méghozzá az embert és világát újrateremtő jövő. A ciklikus időben most olyan változás-pontra, galaktikus és földi tércsere-mezőbe érkezünk, amikor az elsődleges anomáliából kiinduló istentelen áradat megállítható, sőt visszafordítható kozmikus és földi folyamat. Ezért minden ránk vetett félelem-lasszó ellenére felismerhető a magas szintű bizonyosság: végső soron elkerülhetetlen, hogy az emberiség Új Aranykorba szökkenjen. Ez a különös ige (a könnyű ugrást jelző szökkenés) meglehetősen találó lehet, hiszen a Gaia és rajta vegetáló emberiség egyszerűen könnyedén átugorhat minden akadályt, akár az egekig felhúzott akadályozó falrendszereket is.

Mi a jövő alapdilemmája? Az egyik mindenképpen az, hogy hiszünk-e abban, hogy van/lesz Aranykor? Olvasva számos kortársunk aggodalmakra alapozott holnapvízióját, azt látjuk, hogy egyrészt nagyon sokan reményvesztettek, jövőkép hiányosan azt gondolják, hogy a mai földi civilizáció ugyan folytathatatlan, de megváltoztathatatlan. Másrészt szintén sokan bármilyen alapvető változást csak nagyon hosszú távon, minimum ötven éven belül képzelnek el, aminek részben oka a riasztó tájékozatlanság, sőt olykor meghökkentő tudatlanság. Harmadrészt az emberiség jelentős része ember-és társadalomalatti állapotban él, s így arról sincs normális ismerete, hogy a jelenlegi civilizáció milyen, s ugyanígy saját életéről is korlátozott, torz képe van.

Ha viszont hisszük és tudjuk, hogy az Élő Istenmindenség Élőlényként szüntelenül létezik, s képes bármelyik „pontján” meghaladni a leginkább reményfosztott állapotot is, nem lehet dilemma, hogy a Földbolygó és a kívül-belül kifosztott emberiség saját döntése alapján Új Aranykorba érkezzen. A hitet talán lehet arra is alapozni, hogy a galaktikus térben, a ciklikus időben általában nem maradtak el az Aranykorok, s ugyancsak belső erőt és bizonyosságot adhat az a személyes és/vagy kisközösségi tudatosság, hogy mindnyájan a Fény Gyermekei, Isten szeretett Lányai és Fiai vagyunk, s ezért méltók és képesek vagyunk Új Aranykor teremtésére. Ez a belső minőség egyúttal a hit és a bölcsesség új szövetsége is.

16. Mi a jövőteremtés – kiindulást ígérő - első lépéscsoportja? Ennek érdekében kezdetnek tegyük fel azt a kérdést, hogy van-e valamilyen elfogadható magyarázata annak, hogy a földbolygó az elmúlt évezredekben kikerülhetetlenül külső és belső rabságban szenved? Ha erre a kérdésre felelni tudunk, akkor van valóban megalapozott remény az Aranykor kiteljesedésére, hiszen ennek első szakaszában meg kell szüntetni az integrált alávetettséget és kiszolgáltatottságot. Ha tudjuk ennek az okait, akkor könnyebben tervezhetjük meg, hogy mi mindent változtassunk meg. Ezért az alapdilemma megválaszolása az emberiség megmentésének kardinális kulcsa. Az emberiséget azért is tartják évezredek óta sokrétű tudatlanságban, hogy esélye se legyen a kardinális kulcs zárba-illesztésének.

Nem kevésbé megválaszolatlan dilemma, hogy a bolygón, különösen az északi féltekén miért csak fájdalom, szenvedés, vagy pokoljárás²¹ révén érhető el valódi változás, személyes vagy kollektív felemelkedés? A dilemma szimbolikus nyelven feltehető úgy is, hogy egy-egy inkarnációban az egyén számára miért csak a Szenvadás Út járható, holott nem csak elvben választhatnánk a Szeretet Utat? Az vár ránk tehát, hogy az Új Aranykorba csak pokoli személyes és globális szenvedés után léphetünk?

17. Milyen módon és milyen minőségben teremtették az embert? Minden kommentár nélkül három bekezdést idézek csak a János apokrifonjából, hogy kezdjünk tisztában lenni az ember kettős teremtésével:

„És amikor az anya (Szófia eón) vissza akarta kapni a hatalmat, melyet odaadott a fő arkónnak, a mindenképpen Anyja-Atyjához fordult kérelemmel, ki a legkegyelmesebb. Ő elküldte, szent rendelet által, az öt fényt, le az angyalok és a fő arkón tartózkodási helyére. Az angyalok azt tanácsolták Jaldabaothnak, hogy adja vissza anyja hatalmát. És azt mondták Jaldabaothnak: 'Fújj az ember arcába a lelkeidből, és a teste fel fog támadni.' És ő az arcába fújta a szellemet, mely az anyja hatalmából származott; de Jaldabaoth nem tudta ezt, mert nem volt tudatában a létezésének. És az anyja hatalma kiáradt Jaldabaothból a természetes testbe, melynek képét az Egyetlen után mintázták meg, aki a kezdetektől fogva létezik. A test megmozdult és felegyenesedett, és fénylett. És ebben a pillanatban a többi hatalmasság irigyé vált, mert az ember létrejött, az angyalok és az arkónok közreműködése által, és neki adták hatalmukat az embernek, és az ő értelmi képessége nagyobb volt azokénál, akik megalkották őt, és nagyobb, mint a fő arkóné. És amikor észrevették, hogy fénylik, és hogy jobban képes gondolkodni, hozzájuk mérten, és hogy mentes a bűntől, megragadták őt, és kivetették az összes anyagi lét legalacsonyabb szintjére.

Azonban az Áldott, az Anya-Atya, a jótékony és irgalmas Egy, kegyelmet gyakorolt az anya hatalma felett, mely a fő arkón által nyilvánult meg, mivel (az arkónok) képesek erőt gyűjteni a természetes és a látható testből. És elküldte, jótékony szelleme által, hatalmas irgalmasságát – egy segítőt – Ádámmal, a fénylő Epinoiát, mely belőle származott, és aki az Élet nevet viselte. És ő segített az egész teremtménynek, együtt fáradva vele, és helyreállítva teljességét, és tanítva őt a magjának leszármazásáról, (és) tanítva őt származása felől, (mi) módon került le. És a fénylő Epinoiát elrejtették Ádámban, azért, hogy az arkónok ne ismerhessék fel, ám az Epinoia kijavíthassa az anya által elkövetett hibát.”²²

18. A Szétszakítottság Civilizációja. Mit jelent most, új századunk elején az ember kettős teremtéséből is következő egyéni és közösségi belső szétszakítottság? Nem szándékunk ebben az írásban az emberiség mai állapotát részletesen jellemezni, hiszen az ember lesüllyesztése fogyasztó automatává, vagy a kis- és nagy közösségek szétverése a többszörös izoláció érdekében, vagy az alapvető emberi ismeretek és értékek lerombolása már széles körben tudatosul. Az emberiség jelentős részének teljes vagy részleges szegénységben tartása csak következmény, hiszen a pénz”kapitalizmus” egyre kevésbé tudja elrejteni azokat a globális felismeréseket, hogy például piacgazdaság helyett hatalomgazdaság van, az extraprofit az emberiség egy százalékának birtokába kerül, a liberális demokrácia régen leépült demokrácia-színházzá. Mindez a mai világrend csődjének felszíni krízisei.

A földbolygó jelenlegi civilizációja elsősorban azért került átfogó csődbe, mert az emberek többsége a mostani inkarnációjában nem tapasztalja meg a szeretetet, a szerelmet, a hűséget, az odaadást, a családot, a közösséget, stb. Mindez azért következett

²¹ "Azt mondják egyetlen fa sem érhet a mennyországig, hacsak a gyökere nem olyan mély, hogy leér a pokolig." C.G. Jung

²² Arany László: A teljes Nag Hamaddi Gnosztikus Könyvtár, Angyali Menedék, 2015, 256. o.

be, mert a fennálló világrend látható és rejtett folyamatai az egyes embert és az emberek közösségeit belül szakította szét. Ennek drámai eredménye, hogy az emberiség többsége izolált egyénként, élen az integrált hatalmat birtoklókkal, meg sem tapasztalja kapcsolatát az Önvalóval és például a Felső Énjével. Ezt a hatásegýttest erősíti az, hogy a kollektív tudat leéppült kollektív egóvá. A 21. században a szétszakitottság civilizációját éljük.

Az emberiség egy része nincs abban a lelki és szellemi állapotban, hogy ezt a globális romlást észlelje és tudatosítsa. Magyarországon a társadalom legalsó rétegének tagjairól is csak kevesen veszik észre, hogy mennyire alacsony tudatállapotban vannak. Ez az alsó tíz százalék jórészt súlyos tudatlanságban „lebeg”, ráadásul a szenvedély- és mentális betegségek önpusztításra „sarkallják”. Ez már sokkal nagyobb baj, mint a pénzkapitalizmus „törvényei” okozta szegénység. Képzeld el ugyanakkor, hogy az emberiség – már Lemuria és Atlantisz előtt is – magasabb tudatállapotban volt, mint jelenleg. A ma világrendje szándékosan ahhoz az általános kényszerhez köt, hogy a föld lakossága számára a látszólag megváltoztathatatlan, globális Szenvedés Út az egyetlen folytatás-alternatíva. Ne legyen félreértés, a részben, vagy akár teljesen jólétben élő társadalmi rétegek tagjainak jó része is saját életét Szenvedés Útként tapasztalja. Ám mindez csak a (Vaskor legvégét jelentő) Rozsdakor végkifejlete.

A ma emberiségét nem lehet már kenyérral és cirkusszal sem boldoggá tenni.

Lábjegyzet ehhez a ponthoz:

Jézus tanítása a Kolbrin Bibliából²³: „Mond meg jó Mester, mikor lesz a vég?

Br.3:55. – Jézus felel: „Lesz vég, hiszen kezdet is volt, és az ember tudomást szerez majd róla az idők szelleme által. Az emberek nem lesznek többé testvérek; a férfiak nem lesznek többé férfiasak. A nők férfiaként viselkednek és a férfiak nőként. A házasságtörést nem ítélik el, sem a bujálkodást; ezért, ezek a dolgok virágozni fognak. Az emberek nem fogják tisztelni szülőházjukat, és nem lesz köztük megkülönböztetés, nem fogják fenntartani fajuk tisztaságát sem. Az apákat nem tisztelik, az anyákat sem tartják becsben, és önfejű gyermekeket nevelnek fel. A ferde hajlamokat ösztönözni fogják, és a bűnözők kigúnyolják a törvényt. Vértörzés és nemi erőszak uralkodik, nem lesz biztonságos más nemzetek földjén járni. Áradások, éhínségek, aszályok és földrengések hoznak halált és pusztulást. Különleges betegségek sújtanak le az emberekre és ezért megtagadják az Istent. Magzatokat ölnek meg anyaméhben. Br.3:56 – „A férfiak más felesége után vágyakoznak, és a házasság elveszíti a jelentését. A nők házassági asztalhoz szemérmetlenül és csalárdul járulnak. A férjek származás teremtésmények, hallani fogják a gúnyolódók hangos nevetését. A papok megbecstelenítik az oltárt a saját tisztátalanságukkal, és az uralkodók jó hírneve is oda. Nem az Isten jegyzi a végső napokat, hanem az ember, aki úgy él, mint aki saját magának állít csapdát.” (869 old.)

Már csak azt a kérdést tehetjük fel, hogy van-e még valaki, aki azt hiszi, hogy nem ezt a véget éljük? A ma emberének a védelmére annyit kötelező elmondanunk, hogy a jelenlegi világrend (is) minden elkövetett, hogy az ember idáig süllyedjen.

19. Eddig miért nem szabadult fel, s miért most kezd felszabadulni a bolygó? A kérdésre nincs válasz, legfeljebb hipotéziseket hallhatunk. Nézzük ezeket: 1. A Teremtés érthetetlen hibája, hogy a jelenlegi Tejút galaxis részben, ám tartósan a különböző sötét erők uralma alá került. Ez okozta a Naprendszer és a földbolygó drámáit. 2. A földfelszíni emberiség (részben teremtésének és magatartásának) anomáliái miatt az

---

²³ Arany László „Kolbrin Biblia” című könyve (Arany Menedék Kiadó, 2017) tartalmazza annak a 11 történelmi és profétikus kötetnek a hiteles másolatát, melyek korábban A Kolbrin néven ismertek. Ezek egyike a Britannia Könyve. Ebben olvasható ez a jézusi tanítás: 869.o.

ember romlott, süllyedt olyan mélyre, hogy önmagát és bolygóját ismételten a pusztulás fenyegeti. (Az előbbi jézusi idézet is ezt jósolta meg.) 3. A bolygónk hatalmi viszonyai az elmúlt mintegy ötvenezer évben újra és újra úgy alakultak, hogy a földönkívüli és a földi sötét erők együttesen saját magánérdekeik miatt az emberisége nyíltan, vagy rejtetten totális (vagy olykor csak részleges) alávetettségben tartották. A második világháború óta finomult, de mélyült a kollektív kín! 4. A Teremtő és a teremtett Mindensége azért engedte meg, hogy a fölfelszíni ember ezt a végtelen hosszúnak megélt kálváriát kapja kollektív sorsnak, hogy az alacsony emberi szintről megtanulja a felemelkedés leckéjét és legalább az emberiség kisebbik fele saját erejéből felemelkedjen a méltó emberi vagy később az istenemberi szintre. 5. Az ember csak úgy válhatott és válhat Emberré, hogy a galaktikus és földi Szenvedés Út beavatása, alkímiai átalakítása révén az Élet legmélyebb pontjáról az Élet egyik legmagasabb pontjára jusson el. 6. A ciklikus galaktikus időhullámok „pusztán” azt tették és teszik lehetővé, hogy csak egy adott galaktikus pillanatban kerülhet sor egy-egy bolygó és emberisége megmentésére és felemelésére. (Szerencsére most számos jel szerint éppen egy ilyen időmátrixban vagyunk.) 7. Stb.

Magunk részéről egyik hipotézist sem tudjuk elfogadni, s az is kevésbé valószínű, hogy a hipotézisek kombinációi közelítenék meg az igazságot. A válasz azért nehéz, mert egyrészt galaxisunk számtalan bolygóján nem volt kötelező a kollektív pokoljárás, másrészt a többször végbement földi betelepítések kiinduló állapota (például Lemúria esetén) magas tudatosságú, boldog életű emberiséget tettek lehetővé. Vigasztaljon minket, hogy Isteneink sokat sírtak velünk és értünk. Vigasztalhat az is, hogy most a földre számos olyan lélek (Égi vándor) született le, aki az Új Aranykor teremtésében kíván cselekvően részt venni.

20. Ezt a világrendet védők, vagy még istenitők sem tagadhatják, hogy megváltás lenne az Új Aranykor. Hogyan lehetne tömören, meggyőzően, világos szimbólumokba sűrítve definiálni az Új (vagy: Örök) Aranykort? Először is, az Aranykor kategóriával egyenértékű a Fénykor, a Szeretetkor, vagy az Istenkor kifejezés. Másodszor, tizenvalahány egyszerű kijelentés kínálkozik definíciónak: az Aranykor az Istenember és az Istenvilág kora (Isteni Galaktikus Ember és Galaktikus Boldogság kora, stb.); az Aranykor Lélekarany (Szerelmarany, Boldogságarany, stb.); az Aranykor örök Aranyföld (Élő Omniverzum, Élő Gaia, stb.); az Aranykor Aranytudat (Arany Magas Tudat, Isteni Felső Tudat, Szent Tudat, stb.); az Új Aranykor Isten testet öltése (Legfelső Forrás Új kiadása, Legfelső Isteni Esszencia materializálódása, stb.); az Új Aranykor Jézuskor (Brahmankor, Zarathustrakor, Buddhakor, stb.), avagy ezeknek közös, megemelt minősége; az Új Aranykor persze a Felső Én diadala (Isteni Én, vagy a Belső Ember Aranykora); az Új Aranykor az Igaz Bölcsességkor (Isteni Tudás kora, Igazság korszaka, stb.); az Új Aranykor Szeretetcivilizáció (Szeretetkultúra, Szeretetemberiség, stb.); az Új Aranykor Fénymagyarság (Szeretetnemzet, Tudatnemzet, stb.); az Aranykor Szeretetcsalád (Családmindenség, Szeretettotthon, stb.).

A felsorolt gyönyörű, magas rangú, lélekemelő fogalmak félreérthetetlenül kinyilvánítják az Aranykor esszenciáját. Nincs értelme annak, hogy ennek a szépségnek, teljességnek, szakralitásnak a valóra válását a (téves) lineáris időszámítás, vagy a ciklikus időfelfogás, sőt az ennél is tökéletesebb, isteni időkoordináták szerint mikorra tesszük. Ne akarjuk egyelőre tudni. Arról se nyissunk most újabb gondolat- és érzelmecserét, hogy mit értünk szerelmem, szereteten, tudaton, vagy éppen Istenen, nemzetén, családon, stb., mert túl gyorsan szembesülnénk azzal, hogy a csodálatos nyelvi kifejezéseinket²⁴ nagyon gyakran alacsony tudatszinten fogjuk fel.

²⁴ A szerelem, a szeretet (stb.) stációit mind-mind táblázatokban foglaltuk össze. Az egyik ilyen táblázat olvasható az Istenemberré válás c. könyvem belső két borítóján. (Stációk az Aranykorhoz, 15 Belső és Külső Út

Nem titok, hogy mi az mi az Új Aranykor - kézzelfogható - titka. (1) A Földre született ember belül, s Belső Emberként kívül is váljon valóban Emberré, függetlenül attól, hogy kik és miért teremtették; így növekedjen Szeretetemberré és Istenemberré; (2), Az általunk újratekemhető Földközösség, az Isten által teremtett élő bolygónkkal szinkronban emelkedjen Szerelem- és Szeretetvilággá, avagy Istenvilággá; (3), A Földbolygó legyen újra Isten kertje, a bölcs természetet fogadjuk el végre örök, intelligens családtagunknak; (4), Az emberiség egésze, minden kontinens ugyanúgy, mint minden nemzet, s nem utoljára minden család legyen szeretetközösség; (5), A végtelenül önző, romlott pénz"kapitalizmus" romjain jöjjön létre az erkölcsalapú, szeretetközvetítő közösséggazdaság; (6) Aztán majd kezdődhet az Új Aranykor, amely egyelőre beláthatatlan az elménknek, olykor a tudatunknak is.

Szeretnénk annyi együttérzést kérni, hogy a felsorolt jövőelemeket senki ne tekintse elvont ideáknak, s ne gondolja senki, hogy ezek utópisztikus álmok. Már csak néhány hét, hónap, vagy év szükséges annak belátásához, hogy ez a világrend visszavonhatatlanul véget ért, s a semmiből teljesen váratlanul kiemelkedik valami egészen új. Senki ne feltételezze, hogy a világ kommunikációs rendszereinek hallgatása és számtalan félretájékoztatása alapján reális, pontos, igaz véleményt lehet formálni a jelenről. A jövőről végképpen nem. Amit most összefoglaltunk az új jövőről, abban szinte semmi új nincs. Az eddig szerencsétlen sorsot élt emberiség mindezt minimum egy millió éve tudja.

21. Hogyan születik az Új Aranykor? Egyszerre születik önmagából, a Tejút galaxis Istenének kiáradásából, a fénycivilizációk segítségével, az emberiség felemelkedett kisebbségének szándékából, az emberi lelkek örök vágyából, az új bölcsesség tanításaiból, s a minimum egy millió éve tartó galaktikus, bolygófelszíni, nemzeti és végtelen számú személyes beavatás katarzisából. Ebből következik, hogy egyszerre születik „felülről”, amely többek között a tér- és időfeletti kiáramlás, a spirituális esszenciaváltás (az eredeti esszenciához való visszatérés) és a kozmikus hullámváltás, hullámvillám. Ugyanígy egyszerre születik „alulról”, amely többek között az emberiség érzelmváltása, az emberiség tudat- és tudatosság emelkedése, vagy szintén többek között az emberiség érték és nézetrehabilitációja.²⁵ Akármennyire is hallgatunk róla, kulcsszerepe van a földönkívüli és a Belső Földön élő embertestvéreink szakadatlan segítségének, gyógyításának, odaadó szeretetének is.

A születés részben látható, részben láthatatlan folyamáramlását számos tényező együtt teremti. A kardinális kiindulópontnak azt tarthatjuk, hogy a Tejút Galaxis Istenközpontjából megérkezik az a tudatszintet emelő, feltámadást kiváló energiavillám (erős energiahullám), ami az emberiség emlékezete szerint huszonhatezer évenként járja át a földet. A másik szintén kardinális ok, hogy egyre több földfelszíni ember belül újjászületik az Aranykor előtt és a születés időszakában. Nem felejthetjük el, hogy az isteni Omniverzum vagy éppen Földanyánk jóvoltából minden dimenzióban, minden létezőidőben, minden égi-földi kontinensen egyébként is folyamatos az önteremtés. A jelenleg még jórészt harmadik dimenziós földbolygón a tudatosuló közösségi akaratok hozzák létre a változásokat, amelyek egyaránt globális, kontinentális, nemzeti és lokális állami és közösségi akaratok. (Az Aranykor születését akadályozó ellenakaratok elsősorban magasan szervezett formális-informális hatalmi akaratok.) A sok

---

az öt stáción.)

²⁵ Nincs ebben semmi új: „A különféle kultúrákban élő ember magatartásának vizsgálata után azt mondhatjuk, hogy minden úgy történik, mintha az ember nem lenne képes deszakralizált világban élni: az a kontextus, amelyben az emberi élet zajlik, nem elégti ki az ember várakozásait. Létezése egész folyamán és önmaga legmélyén az ember egy misztikus Valóság befolyását érzi.” Julien Ries: Következtetések és távlatok. A szent antropológiája. A Homo religiosus eredete és problémája. Typotex, 2003, 332. o.

hagyományvonalból táplálkozó magyarságnak mindig is az egyik kiemelt küldetése és önkéntes szándéka volt a különböző Aranykorok előkészítése és teremtése. A negatív globalizáció ellensúlyozására is évtizedek óta ismét tapasztalható, hogy a sokféle aranykori törekvések sejtjei a lokalitások, a településcsoportok, a helyi közösségek. Szükségképpen spontán módon a felsorolt teremtőerők képességei és kompetenciái szerint létrejön a jövőteremtő munkamegosztás.

Valahogy így (és nemcsak így) halad a világgyermek születése az aranykori „szülőcsatornán”.

22. Változatlan él az Istenember földi Istentudata. Ha végignézünk a (földfelszíni) emberiség eltitkolt, valódi történetén, józan és tisztos értelmezés után azt kellene mondanunk, hogy az ötödik emberiségnek eddig szinte esélye sem volt a megmaradásra, különösen nem arra, hogy ötödik dimenziós újbolygó és új létminőség legyen. A sötét erők, az árnyékcivilizációk, a földi árnyékhatalmak, a folyamatos önvesztések és tudatcsökkentések a pusztítás és önpusztítás egyesült forgatókönyvét ígérték. Már a tudatlanság és a tudatlanságban tartás miatt is. Az integrált hatalmi csúcscsoportok ezért készültek is a föld elhagyására és/vagy a földfelszín alatti „városokba” menekülésre. Miért nem újabb bolygótragédia történt?

Sok jó válasz lehetséges. Minden korszakban csodálatos földi „Istennők” és „Istenférfiak”, szeretetközösségek, vallási közösségek, bölcsesség-csoportok szolgálták a földbolygó és a földi élet megtartását és megmentését. Törekvésük fenntartását és ideiglenes sikereit is nagyban köszönhatték a földdel odaadóan törődő, gondviselő „spirituális hierarchiának”, amelyet a föld lakossága igazából el sem ismert társközösségnek (létező, de nem fizikai entitások fájának), hiszen tagjaik a fizikai valóságban ritkán jelentek meg testruhában. A Tejút Galaxis „közeli” csillagrendszereiben élő pozitív földönkívüliekből alakult Galaktikus Föderáció pedig az elmúlt évtizedekben végleg elszánta magát arra, hogy közvetlenül és közvetve segíti a földbolygó felszabadítását és emelkedését. (Az egyelőre senkit ne zavarjon, hogy a világsajtó átfogó és érdemi tájékoztatása várat magára, hiszen az alternatív világsajtóból más bőségesen lehet tájékozódni.) A legfontosabb földi megtartó erő azonban ma már az, hogy a világtársadalomnak egyre növekvő, egyre magasabb tudatállapotba lépő, spirituális és szellemi csoportjai minden kontinensen rendkívül komoly hatást gyakorolnak a társadalmakra, a kollektív és személyes tudatállapotokra.

Hogy miért? Akármilyennek is és akárhogy is teremtették a különböző emberi típusokat, akárhogy is bántak velük az elmúlt százezer évben a különböző lokális vagy éppen megszerrepű hatalmi csoportok, az egyes emberbe beleteremtett Önvaló és Felső Én aktivizálásával szüntelenül fennmaradt az Istenember (sőt a Profán Ember) Istentudata és az ebből következő (ha homályosan is) az Édenkert víziója. Nem lehet már régóta az emberiséggel „megetetni” azt az ideológiát sem, hogy a „földi élet boldog élet”, vagy azt sem, hogy „ez a világ a legjobb világ”, stb. Holott ezekre a félrevezetésekre az elmúlt évezredekben részben, vagy egészben un. jelentős szellemek is áldásukat adták. Nincs is ezzel semmi baj. Minden igazságot legfeljebb hosszú ideig lehet „eltüntetni”.

23. Az Igazság Kora az egyik bevezető kora az Új Aranykornak. Az emberiséget a következő években, évtizedekben sokszor sokkolni fogja, hogy egyrészt amit önmaga teremtéséről, történelme szélsőséges kilengéseiről, a többszörösen alávetett helyzetéről, a mai világrend döbbenetes háttérvilágáról (stb.) tud, az jórészt nem úgy volt, nem úgy van, vagy éppen hihetetlenül félrevezették. Másrészt most már fölszakad a fátyol, s megismerjük a Tejút Galaxist, az emberiség történelmében nagy szerepet betöltő földönkívüli civilizációkat, szűkebb galaktikus hazánkat, a Naprendszert vagy egyáltalán az Élő Földbolygó valóságát. Harmadrészt mindent felforgat a földön az a

lehetőség, hogy a százezer év minden szenvedése (olykor öröme) után tényleges, reális, kézzelfogható alternatíva az Új Aranykor. Ez nem egyszerűen tudás-sokk lesz, nem pusztán kommunikációs krízis, vagy nemcsak a normál tudomány nehezen kezelhető csúcsválsága lesz, mert az Igazság Kora átalakítja az emberiség szellemét, újraformálja kollektív lelkületét és tudatát. Ezt a váltást hívják a nyilvánosságra hozatal korszakának is, ami egyszerre lesz megdöbbentő, lesújtó, felszabadító, boldogságot hozó. Már most kezdhünk megbékülni a megkapott, a visszakapott és az újrateremtett igazságokkal. Az Igazság Kora végül is mennyei felébredést jelent majd.

24. Az Új Szellem, avagy az új szellemiség, amely megágyaz az Új Aranykornak. Az Új Szellemnek csak oka, s egyúttal következménye az új tudás megjelenése. A következő két évtized tombolóan az új tudás időszaka lesz, szinte minden tudományos, vallási vagy hétköznapi tudás tudás-tűzkeresztség alá kerül. Van, ami marad, van, ami átalakul, van, ami kicserélődik, s óriási mennyiségben érkezik az eddig ismeretlen tudás. Ám az Új Tudás viszont nem az Új Szellem. Ez utóbbi részben az új tudások magas rangú minősége, amit korábban is bölcsességnek hívtunk, másrészt pedig az új bölcsességből születő új szellem. Az Új Aranykor tehát az emberiségnek Új Szellemet ajándékoz, s így minden egyes ember együttműködhet az Új Szellemmel. Az Új Szellem természetesen a Szent Szellem megnyilvánulása. Megjegyezendő, hogy az új emberré válás (tehát a Belső Úton való végighaladás) felismerhetetlen és megteremthetetlen az Új Szellem nélkül.

Az Új Szellem, avagy a Fény Szelleme többek között ezt teremti és közvetíti:

- Vissza az eredeti értékekhez, s az értékek megbecsüléséhez,
- Vissza a mértékadó és folytatható (szellemi) hagyományokhoz,
- Vissza az erkölchöz, s a tiszta erkölcsi rend szolgálatához,
- Vissza a jézusi szellemhez, a feltétlen szeretet szelleméhez,
- Vissza és előre az aranykori értékekhez, s az új arany-értékrendhez,
- Előre a személyes bölcsességhez, egyaránt a régi és az új igazságokhoz,
- Előre az elkötelezettség hitéhez és a szakrális azonosuláshoz,
- Előre a szerelem, a házasság, a család s a gyermekek szentségéhez,
- Előre a magyarság felemeléséhez és felemelésének megtartásához,
- Előre az emberiség egyszerre égi és földi megváltásához,
- Stb.

A Szellem átlényegülése visszafelé és előrefelé ilyen irányokat képvisel majd.

25. Az Új Lokalizáció, amely kibújt az egyre ártalmasabb globalizáció börtönéből, s alternatív világvalóságot teremt a bolygón. A poszmodern elidegenedés-háló a globalizáció utolsó modelljében végképpen kiteljesedett, amiből az következett, hogy a lokalitások ugyan elkezdtek megerősödni, de a posztmodern kiüresítés végigsöpört még a kis településen társadalmán is. Ezzel párhuzamosan a bolygó világtársadalmában az elmúlt évtizedekben egyre tovagyrúzótt az a kollektív felismerés, hogy miután az egyes ember és közösségei nem képesek a globalizáció trendjén változtatni, így a világ alulról való újrateremtése a jövő egyetlen élhető, konkrét alternatívája. Ezért minden kontinensen nagy számban jöttek létre önállóságot kiharcoló, saját utat választó, közösségi szabadságot teremtő közösségek (ökofalvak, vallási közösségek, önellátó csoportok, ökobankok, szellemi műhelyek, spirituális közösségek, művészeti csoportok, stb.). Az Új Lokalizáció már erre a világtársadalmi vonulatra alapozhat, amely nyíltan nem konfrontálódik a fennálló hatalmi rendszerrel, de mélyen elhatárolódik tőle szellemileg, lelkileg, életvitelileg.

Az Új Lokalizáció néz szembe a legnehezebb állapottal, mert az új törekvések még nem tudják újraalakításra ösztönözni a falvak és városok, vagy kistérségek társadalmát. Ezért szükségszerű következmény, hogy a többszörös elidegenedésben élő helyi polgárok és

közösségek többsége részben vagy egészben lemondott saját aranykorának gondolatáról is, vagy már nincs is ilyen saját ideája. A szerves társadalmak modelljének visszahozása már majdnem lehetetlen, mert az elmúlt százötven év szinte minden szervességet felszámolt. A XIX. századi kultúra, szokásrend, vagy magatartás már csak elvétve található meg, ráadásul az elmúlt századok felfogásai, életgyakorlatai, lelki kötődései nem másolhatók, nem folytathatók. Ám a tudatminőség, a családi elkötelezettség, a közösségi kohézió, a szeretetalapúság, vagy a szakralitás újrateheremthető.

Az Új Aranykor nem a „levegőben” lóg majd, s nem a megavárosok világbazárja. Az új világ ezért alulról (vagy alulról is) tudatosan újraépíti magát. Ahogy minden az egyes ember lelkében, ugyanúgy minden saját közösségeinek lelkében dől el. Csak olyan szerves kapcsolat lehet ember és természet között, ahol az egyén és családja a természettel együttműködve megteremtheti életének alapjait. A szakrális társadalom nem(csak) attól szakrális, hogy az emberek követik-e az égi/isteni vezetést, hanem elsősorban attól, hogy isteni minőségű lélekállapotban isteni minőségű életet élnek-e? Ez a világos látás nem elsősorban a külső, materiális, funkcionális valósággrétegekre teszi a hangsúlyt, hanem arra, hogy az Egyetlen Végső Egység alapnormái (szerelem, szeretet, tudat, lélek, szabadság, stb. magas minőségei) minél tökéletesebben érvényesüljenek. Aki ezt nem éli belül, nehezen azonosul önmaga belső lényével vagy éppen az aranykori változásokkal.

26. Születik az új, kisebb-nagyobb szeretetközösségek globális hálózata. A jelenlegi világrend felbontotta az egyensúlyt az egyén és a közösség között, sőt nemcsak az egyént favorizálta minden más életértékkel, így a közösséggel is szemben, hanem az egyénben csak az érdekalapú, Istentől elválasztott, elme és ego-központú, hamis Én vezette, fájdalomtestében vergődő embert látja. Ez az egyén, ha így létezik, egyaránt csökkent mértékben képes szeretetre vagy közösségei iránti elkötelezettségre. Innen érthető meg jobban, hogy a társadalmak miért estek szét izolált egyedekre, noha a közösségek szétzilálását már elkezdte az iparosítás és az urbanizáció. Nincs Új Aranykor a társadalmak újrateheremtése nélkül, sőt nincs fenntartható élet, ha az egyén nem él családban (szerelemcsaládban), vagy nincs ott lokális közösségekben (szerelemközösségekben).

A lokalitásokban újra megjelentek a helyi hősök, akik önként, belülről vezérelve, hagyományokra építve, az emberek bajaira figyelve, szeretetet közvetítve ismét elkezdtek a kisközösségek ápolását és/vagy alapítását. Már az Új Aranykor bejáratánál elég jól látszik, hogy a közösségteremtés az új elidegenedés rémületében milyen megfontolásokból indul ki: a) az emberek újra közvetlen, személyes, megértő-elfogadó, bizalomra épült, életreményeket tápláló kapcsolatokat keresnek, várnak; b) az emberek mai lelkében és a megmaradt „közösségek” életében megtapasztalt ellentétek, bizalmatlanságok, irigységek, lenézések (stb.) miatt kialakult belső-külső gátak, blokkok feloldása, semlegesítése kiemelt feladat; c) szinte minden ember kimondva-kimondatlanul a szeretet-szintek, tudatszintek, lélekszintek minél gyorsabb emelését, kiterjesztését szeretné; d) a közösségek iránti elkötelezettség erősítéséhez most végképpen elemi igény a közösségi teremtések visszatanulása, a a közösségek szolgálatának elfogadása vagy többek között az új életgyakorlatból fakadó csodák megélése; e) stb.

Mintha senki nem akarná érteni, a mai emberiség nagyobbik fele lelkében szeretetérkezésért és tudatemelkedésért „imádkozik. Még azok közül is sokan, akik éheznek, vagy akiknek nincs otthona. Az Új Aranykor embere a földfelszínen olyan természetesen, mintha csak erdőkről és tavakról beszélne, a kisebb-nagyobb szeretetközösségek létrehozására vágyik. Ez ugyanígy vonatkozik a virtuális közösségekre.

27. A szeretetnemzet, tudatnemzet víziója felemelkedik a homályból és könnyedén megerősíti a magas minőségű nemzet hitelét. A nemzetek léte mindig erős támadást váltott ki a nemzeteket meghódítani akaró hatalmaktól, vagy egy-egy nemzetben belül a széles körű uralomra vágyó politikai csoportokból. Ennek nagyon egyszerű az oka. A nemzeti közösség és kultúra mindig olyan erős identitást és cselekvőkészséget jelentett, ami útban állt a sötét erők hódító, vagy csak behálózó törekvéseinek. Arra is volt viszont korábban példa, amikor egy-egy nemzetben belül valamilyen (gyakran nemzetellenes) hatalmi akarat a nemzeti összetartás kihasználásával tudott átfogó befolyást szerezni. A kelet-európai szocializmus története tanúsítja, hogy lehet egy-egy országban a nemzeti érzést, gondolkodást, összetartozást leértékelni, eltüntetni, ám működik a „buzgár effektus”, mert amit a társadalom tudata alá nyomnak, az egy idő után gejzirként tör fel. A globalizációval visszaélő világhatalmi csoportok az elmúlt évtizedekben pedig mindig elkövettek a nemzetállamok leépítése érdekében, hiszen az élő nemzet közösségként változatlanul erősebb és összetartóbb lélekcsoporthoz tartozott, mint bármilyen nyers vagy rafináltabb világuralmi konstrukció manipulált „társadalma”.
- A nemzet (minden nemzet) Élőlény, minden nemzetnek saját arcú Lelke van. A nemzet nemcsak egy-egy földrajzi táj, vagy egy-egy ország területe, sőt nem is csak a nyelv jellemzi, noha a nyelv kifejezi és életben tartja az adott nemzet lelkületét. A nemzet magasabb minőségű szellemi-tudati entitás. Minden nemzetet elsődlegesen a tér és idő felett létező „isteni énje”, a „kollektív nemzeti tudata”, s a mindig továbböröklött „közös érzülete” jellemzi. Ebből megérthető, hogy nemzetünk nagyon régóta krisztusi nemzet. Ezért nem lehetett és nem lehet a magyarság vesztes, vagy áldozat nemzet. Az Új Aranykor pedig felgyorsítja, kiszélesíti a már érlelődő új nemzetesedés folyamatát, ahol a nemzet például szintén nemcsak tudásnemzetként, vagy kultúranemzetként definiálja magát, hanem felerősíti önmagában a mindig is aranykori értékvágyát, s mondjuk egyre inkább tudatnemzetként, sőt keresztény gyökerű szeretetnemzetként azonosítja magát. Megítélésünk szerint ezen a magas tudatosságú úton haladunk.
- Az elmúlt százezer év valódi történelmét és igyekezetét Lemuria után szinte mindegyik nagyobb korszakban igyekeztek eltüntetni. Ősi könyvtárakat gyűjtöttak fel, vagy ősi épületcsoportokat romboltak le, vagy éppen az ősi – magas minőségű tudásokat – ítélték pusztulásra. Ezért is óriási fordulat, hogy méltó értelmezésben, méltó kiadásban ismét megjelent a Tárih-i Üngürüş, a magyarok ősgesztája, amely többek között a magyaroknak az ősfoglalással együtt nyolc honfoglalását mutatja be. Az első honfoglalás visszamegy Hunor népéig, a vízözön utáni (ie. e. 12.000-8000-ig) időszakig. Talán még érdekesebb, hogy egyre több információ kezd beigazolni, hogy az őstörténetünk visszahalad Atlantiszig, vagy akár Lemuriáig. Ezért az Üngürüş nép ősfoglalása is valahol ebben a nagyon ősi régmúltban kereshető. Megtaláljuk majd.²⁶
28. A hagyomány elfedés, vagy -kifosztás miért váltotta ki az élhető hagyomány reneszánszát? A hagyomány nem elsősorban korábbi korok élet- és szokástörténetének a hagyománya. A hagyomány ennél sokkal mélyebb, teljesen tudat-, lélekfolyam, egyszerre személyes, családi, közösségi, nemzeti (és nem utójára földi) léleklétezés együttes áradása. A hagyomány szintén élő entitás, nevezhetjük Élő Hagyománynak, Élő Sorsközösségnek, Tanító Életfenntartásnak, s így természetes része a tér és időfeletti Kollektív Léleknek. A személyes és társas (általad és közösségeid által megtapasztalt) múltfolyamban az egymást követő lények és cselekvéseink esszenciái eggyé olvadnak és transzformálódnak egységes rezgő-lélegző világmezővé. A hagyomány entitásként olyan, mint egy gömblámpa, amely az újra és újra leszülető emberben (és az állandó közösségekben) belül folyamatosan világít.

²⁶ Grandpierre K. Endre – Grandpierre Attila – Blaskovics József: Tárih-i Üngürüş, A magyarok ősgesztája, Angyali Menedék Kiadó, 2017

A földi ember ma csak tudattalanról (vagy tudatalattiról) tud, holott van lélekmély (vagy lélekalsó) valóságesszencia. A hagyomány így szüntelenül él a tudatalattiban, s a lélekmélyben, így kérés nélkül őrzi a legősibb (és ugyanígy a nemrég) létünk és életgyakorlatunk motívumait, üzeneteit, tanításait, életmisszióit. Az Élő Hagyomány tehát a személyes és a kollektív lélekben magán tartja az identitás „szörme bundáját”, ahogy a Fény mindig magával viszi a Szeretet esszenciáját. A hagyományt lehet mesterségesen elrejtteni, vagy szándékosan elfedni, ám ettől a hagyomány az ember és közösségeinek belsejében ugyanúgy él és betölti megtartó szerepét. A népművészet, a népzene, a népmese, a néptánc, a népünnep, a népszokás, a szertartás, (stb.) szüntelenül felidézi, aktivizálja a hagyomány egy-egy rétegét és üzenetcsoportját. Szimbolikusan megfogalmazva az Élő Hagyomány az egyéni és közösségi Lélek teste.

Az Új Aranykor szereti és becsüli az Élő Hagyományt, az egyik legfontosabb lélek- és életforrásnak tartja. Az Élő Hagyományban nincs vereség- és szenvedéstudat, mert minden személyes vagy közösségi krízist átnemesít életfenntartást tanító üzenetnek. Csak a személyes, a közösségi és a nemzeti ego generál fájdalmat, félelmet, vagy éppen reménytelenség-tudatot, ami az Új Aranykor születésének akadályozását is szeretné táplálni. Ne tartsunk ettől.

29. A Gaia karjai között van az Új Földbolygó, a Szeretebolygó. Mitől is lesz egy kis bolygó, esetünkben a Föld valóban lakható, élhető bolygó? Senki nem gondolhatja, hogy pusztán a földrajzi, légköri, vagy (többek között) az időjárás feltételek, viszonyok miatt. Önmagában az sem elégséges, hogy a bolygó lakóinak legyen mit enni, vagy az, hogy tudjanak az időjárás követelményei szerint lakni vagy öltözködni. Az Élet nem csupán arról szól, hogy maradhassunk fizikailag életben, de nem is elsősorban arról, hogy képesek legyünk toronyházakat építeni vagy űrhajóval a Marsra járni. Az Élet valóban szentség, a létezés felszenteltség, az isteni megbízatás semmi egyéb, mint a feltétel nélküli szeretetadás, méghozzá minden élőnek:

- A jövő embere a Szerelem Ember, a Szeretet Ember,
- A jövő a szerelemházasság és a szeretetcsalád.
- A jövő az együtt élő (szeretet)családok szeretetközössége.
- A jövő a szeretetszabadság diadala.
- A jövő a helyi Szeretet Házak hálózata.
- A jövő a szeretetfalva, a boldogságváros vagy éppen a szeretet-térség.
- A jövő a szeretetnemzet és a szeretetnemzetek együttműködése.
- A jövő tudata a Szeretet Tudatban létezés,
- A jövő a szeretetbolygó, a szeretet világközössége
- Azaz: a Fény mindent beborít, átjár, „megtermékenyít”.

A Gaia magas tudatosságú Élőlény, s szeretetének köszönhetjük, hogy elviselte az ember egyre korlátlanabb szeretetlen életmódját, amelyből a régi és mai civilizációkban is az fakad, hogy sem az (élő) természetet, sem az (élő) emberiséget, vagy sem az (élő) kultúrát nem szereti, nem becsüli, nem védi sok évezred óta. Az Új Aranykor a Naprendszer és a Gaia Aranykora is, akikkel csak magas tudat- és szeretetállapotban lehet együttműködni. (Tegyük ehhez hozzá azt, hogy a Gaia „lelke” feltehetően hatodik-hetedik dimenziójú entitás.)

30. A legszentebb változás: az egyes ember Belső Útjának a felismerése, tudatosulása. Az Új Aranykor Mindenség bemutatását kezdhettük volna a reménybeli Aranyember víziójának felmutatásával. Ha van magfeladat, az nem lehet más, mint az Új Ember jellemzése. A földön több típusú ember van jelen, ám sok szempontból már keveredve és ötvöződve. A domináns a Jaldabaoth és arkhonjai által teremtett ember, sőt a 25 ezer ezelőtt sok fajból „kevert” embert is uralják (még) Jaldabaoth és arkhonjai. Ezért megalapozottan mondhatjuk, hogy minden földön élő (újra és újra visszainkarnálódó)

ember egyaránt jellemzi lényének kettősége. Maradjunk a leegyszerűbb fogalompárnál, amit a kereszténység vezetett be: a Külső és a Belső Ember²⁷, azaz minden emberben egyszerre két lény „lakik”. Az egyik a Külső Ember, ide tartozik a test, az (alsó) elme, az ego, a (hamis) Én, vagy többek között az intellektus (ész) és a fájdalom test. A Belső Ember (magas minőségű) entitásai pedig az Önvaló, a Felső (Isteni) Én, a Felső Elme, a személyes akasha, vagy például az örömtest. A Külső Ember teremtői Jaldabaothék, a Belső Embert pedig az Isten teremtette bele az emberbe. (A köznyelv ezt hívja Léleknek, vagy Szellemnek, bár a Lélek és a Szellem nem pontosan ez.) Ezért minden inkarnációban minden embernek az lenne az égi-földi küldetése, s egyben életfeladata, hogy Külső Emberről Belső Emberré²⁸ váljon.

Az elmúlt évezredekben a különböző vallások, spirituális mesterek vagy szellemi tanítók ezt a Belső Utat, a Belső Út stációit és az úton haladás „módszereit” különböző szimbólumokkal, különböző fogalmakkal jellemezték, de lényegét tekintve mindig ugyanarról, ugyanúgy beszéltek, függően a szellemi/vallási irányzat tudat- és szeretetminőségétől. Az elmúlt évezredekben az emberiségnek mindig csak egy igen kis töredéke jutott el a Belső Út felső szintjéig, ami az Istenember állapota, de ez is független attól, hogy az Istenember kategória helyett milyen fogalmakat használtak. A 21. század elején egyszerre figyelhető meg két globális tendencia: az emberiség nagy többsége „beleragadt”, „beleégett” a Külső Emberségbe, míg egy gyorsan növekvő kisebbség óriási erővel törekszik Belső Emberré (Fényemberré, Szeretemberré, Tudatemberré, stb.) válni. A két földi megaközösség (a többszörös szétszakítottság, a sokszoros elidegenedés, stb.) miatt gyakorlatilag nem érti egymást és nem folytat egymással „párbeszédet”. Azért sem, mert az oktatás és a nyilvánosság nem tanítja ezt a kettőséget, s gyakran szándékosan gátolja a Belső Út felismerését. Nagyon nehezíti a Belső Úton haladók kölcsönös segítségének kiteljesedését, hogy számos szellemi tanítás, vallási nézetrendszer és spirituális iskola kizárólag a maga felfogását tartja egyedül igaznak. (Holott tökéletes tanítás már azért sem maradhatott fent, mert minden hagyományba az árnyék erők mélyen beavatkoztak és torzítottak.)

Az Új Aranykor központi célja, isteni feladata, végső küldetése nagyon egyszerű: minden több ember minél tovább jusson előre a Belső Úton. És ez megtörténik majd, sőt már most történik.

31. Az égi diszmenet a földön: Szerelem Ember, Szeretet Élet, Szerelem/Szeretet Házasság, Szeretetcsalád és végül az Istenemberség. A Belső Úton való tényleges haladás – a mi felfogásunk szerint – a negyedik stáción éri el a Szerelem Ember, Szeretet Ember (Jézus Ember, Buddha Ember, stb.) szintjét, majd az utolsó, ötödik stáció az Istenemberré válás. Mindegyik stáció egyaránt különböző érzelemszint, lélekállapot, tudatszint, szerelem és szeretet minőség, vagy tudás- és bölcsességszint. A Belső Úton a második születés az, amikor az ember megérkezik a Szerelem/Szeretet állapotba. Ez a kétszer születettek isteni adománya. Ekkor nem egyszerűen az egyén lesz más belül annak révén, hogy Belső (Igazi, Szent, Felkent, stb.) Emberré válik, hanem lényé az ürességből áttranszformálódik teljességgé, s a belső átlényegülés szinte újra teremti az életét a mindennapi létezésben. Azzal, hogy emberként Élő Szerelem, Élő Szeretet, mindent átalakít a szerelem/szeretet esszenciájával. Ha van a Létben csoda, ez a legtüneményesebb csoda. Ekkor az eseménytelen hétköznapokon is tapasztalja, hogy milyen lehetett Jézusként, Buddhaként, vagy bármelyik vallás felkent, Nagy Lelkeként élni a percek. Ez már nem(csak) kivilágosodás, nem(csak) felolcsudás, nem(csak) új

²⁷ Égi tanítás szerint a Külső Ember „fizikai törpe”, a Belső Ember a „spirituális óriás”.

²⁸ Erről a Belső Útról szól az Istenemberré válás c. könyvem, amely húsz fejezetben 230 oldalon törekszik a Belső Út megértésére, leírására, életgyakorlatának bemutatására. (Most a 230 oldalt sűrítettük össze néhány bekezdésnyi szövegbe.)

világra ébredés, hanem Új Élet a világosságban, pazar fényárasztás, szerelem-beteljesedés, szeretetölelés. Ebből érthető meg, hogy a negyedik stáció felső szakaszán az ember megkapja az IstenAtya/IstenAnya egyé válásának „másolási kódját” a szerelemházasságban és szeretetcsaládban. A negyedik stáció tanítja mind, hogyan teremtsd meg a szerelemházasságod és szeretetcsaládod, hogyan neveld szeretetben gyermekeiteket, az Istenfiúkat, Istenlányokat. Ekkor következik be, hogy az egyivású szeretetcsaládokkal létrejön a tágabb, nagyobb szeretetközösség, s könnyedén valósággá válik a szeretetgazdaság gazdag életformája. A sort folytathatjuk: innen kezdve szülehetnek a szeretetfalvak, boldogságvárosok, mert minden nagyobb szeretetközösség a szeretetcsaládokon nyugszik.

Az Új Aranykor szeretetközösség és szeretetlétezés teremtés. Nem elméből, nem akarásból, nem jutalomért, nem sikerért; a belső-külső nyugalomban, természetes otthonossággal, a szeretetadás magas hőfokával, a kölcsönösség isteni mámorával. Aki ezt elkezd levegővételnélként élni, az magyarázat nélkül tapasztalja, hogy az Új Aranykor a történelem új idejében Boldogságkort teremt. Ma még érdektelen kérdés, hogy ez a világváltás az emberek többsége számára mikor és hogyan lesz „megtörtént szent esemény”. Elég tudnunk egyelőre az, hogy a végtelen időben végtelen gyorsan létrejöhet. Innen már csak fényévnyi kis lépés, hogy egyre több lélek utólag ráébred arra, hogy átlépett azon a láthatatlan zónakapun, ami után az Istenemberség isteni minőségét éli a földbolygón. Nem az a Végső Beérkezés tétje, hogy az ember Isten-e, mert minden Isten, különösen az Ember, hanem az, hogy lelkében ugyanaz a gyönyör és szépség virágozik, mint Isten lelkében. Hogy ezért a Belső Úton számtalan, s olykor látszólag kibírhatatlan kríziseken, drámákon, szenvedéseken kell átvergődni? Miért ne érné meg egy szál ingben ez a belső sarkvidéki körutazás a személyes és családi feltámadást?

32. Másodlagos kérdés? Az elme/ego szabadsága helyett a lélek/tudat szabadsága az, ami egyúttal az új értékkoalíció lehetősége. Az elme/ego szabadság szüli (inkább gyártja) a Félelem Embert és a Szenvedés Embert. Mai civilizációink fényesen igazolja, hogy a jelenlegi szabadság felfogás a szabadság elvesztése, ami régóta jellemi a Hamis zászlós civilizációkat.²⁹ A valódi szabadság a lélek és a tudat szabadsága, amelyet szolgál a bölcsesség szabadsága. A szabadság szubsztanciája egyé válni Önvalóddal, Isteni Éneddel. Ez nem az elme/ego érdekszabadság, hanem az isteni mivoltod szeretetszabadsága. Csak szeretni szabad, csak szerelemben élni szabad, mert kizárólag ezzel teszel minden létezőt szabaddá. A nő és férfi szent szerelmi kapcsolata a Szerelem/Szabadság tökéletes életre keltése. Ez a szabadság ismerteti fel és teszti életgyakorlat vezetővé az erkölcsöt, vagy tágabban azt az értékkoalíciót, ami nem az elme/ego és az Önvaló/felső Én szövetsége, mert ez elképzelhetetlen és kivihetetlen. Az Új Aranykor értékkoalíciója a Szeretet, Szerelem, Szabadság, Igazság, Szépség értékegyüttese, ami semmi egyéb, mint Isten szubsztanciája.
33. Harmadlagos kérdés? A kizárólag önértékét érvényesítő profán ember hogyan alakul át szellemileg, lelkileg szolgáló, másokért létező, galaktikus emberré. Nem lehet kérdés, hogy a Profán (profán) Ember ellentéte a Szent Embernek, mert a szentség, vagy a szerelem, vagy az odaadás, vagy a bizalom nincs a profán Emberben. Ezért minden civilizáció egyetlen alap kettőskérdése: lehetővé teszed-e, támogatod-e, hogy a profán ember Istenember, a profán közösség Istenközösség, a profán bolygó Istenbolygó legyen? Ha a válasz az „igen”, minden akadályt elfúj a reggeli szél, vagy egy gyermek

---

²⁹ „Mindaddig azonban, amíg valamelyik én még a szabadság valamelyik pontján áll, saját léttel rendelkezik, amely az isteni létezés egyoldalú és fogyatékos létezése, tehát tulajdonképpen a lét negációja.” Johann Gottlieb Fichte: A boldog élet útmutatója avagy a vallás tana, Szent István Társulat, 2010

kacagása; ha a válasz a „nem”, az egyén és közösség számára sokszori beavatást és átlényegülést jelent a végét elrejtő zarándokút. Egyedül átkelni a sivatagon hosszában, a tengeren keresztül, a legmagasabb hegyen függőlegesen, egyszerre magányos élethalál harc és boldoggá tevő feltámadás. Emberi testben isteni lélekké nemesülés.

34. Az isteni természet és az isteni ember új viszonya: az Új Aranykorban a természet kizsákmányolása helyett a természet újrateremtése, s a természettel harmóniában élő szeretetgazdaság az életprogram. Ha az Új Aranykor nélkül már most is tisztán tudjuk, hogy az Élő Gaián minden létező, kezdve a növénytől az állatig magasan intelligens, tudattal rendelkező, fájdalmat és örömet érzékelő lény, akkor az Élet mindennapi feltételeinek (a levegővételtől az evésig, a lakástól a közlekedésig, stb.) megteremtése elképzelhetetlen a bolygó társlakóival való békés, barátságos, szerető együttélés nélkül. A Természet mi vagyunk, az ember is a Természet, sőt az élet ökológiája az Isten és az Ember közös ökológiája. A mai civilizáció legsúlyosabb hamis zászlós tulajdonsága, hogy mindent a bolygó kirablására, a veszett túlfogyasztás fenntartására, a pénzrendszer maximális profitjára épít, mintha ezzel embert szolgáló, boldoggá tevő civilizációt építene. Ennél már csak az elképesztőbb és még mélyebben életellenes, amikor ez a világrend a századunk jövőjét arra tervezi, hogy az embert géppé alakítja át, az embert géppel társítja, az embert géppel váltja fel. Már csak azt nem hirdeti meg, hogy Istent pedig Istengéppel váltja le. Azt viszont már a normális létformának állítja be, ha két számítógépember szerelmeskedik majd egymással. Ehhez képest a halál is már-már üdvözítő program. Már csak az a kérdés, hogy a gépanya a gépméhében hogyan szül majd gépgyereket.

Ám ennél már van sötétebb, rombolóbb, hazugabb alternatíva. Ez az a forgatókönyv, amely szerint az ember és az élet redukálható információra, s ezért mindent pusztán adatfeldolgozásként és információs döntéshozatalként értelmezzük, noha ez minden szempontból lehetetlen. Ez a dataista ideológia, a hamis zászlós műveletek csúcsa. (A 37. pontban visszatérünk erre.)

Milyen lesz a szeretetgazdaság, az erkölcsgazdaság vagy a társadalomgazdaság?³⁰ Az elmúlt két évtizedben már sorra megjelentek azok a törekvések, amelyek lényegüket tekintve posztpiaci, sőt spirituális gazdasági modellek. A keresztény vagy a buddhista gazdaságtan már széles körben ismert, de a pénz”kapitalizmus” világrendjében ezek csak peremgazdasági esetek. Ezzel párhuzamosan áttörést hozott az ökofalvak világmozgalma, mert a szerves gazdaság alapja a tudatos önellátás, amely egyszerre élelmiszer és energia önellátás, miközben az ökoéletforma tudatos közösségépítéssel s spirituális életszemlélettel párosul. Az Új Aranykor gazdaságának ezért a sokoldalú önellátás (és a rövid ellátási lánc) a lábazata³¹, a pénzrendszer generális átszabása és újraindítása a szíve, s a közösség- és emberbarát termelés és kereskedelem a karja. Egyértelműen kimondható, hogy a szeretetgazdaság vagy a közösséggazdaság motorja nem a profitszerzés, ahogy az emberi élet célja nem a jövedelemszerzés, mivel fizikai vagy szellemi bémunkásként (rejtett rabszolgaként) csak így képes eltartani önmagát és családját. Az ember nem munkavégző „szerszám”, vagy „robot”, ám az embert szolgáló gazdasághoz szeretet lelkű, tudatos, teremtő ember a feltétel. Az aranykori gazdaságban a megrendelő, a termelő, s a kereskedő együttműködésének magas szintre emelése nem a technológián, nem a digitalizáción múlik, noha új szemlélettel ennek is van jelentősége, hanem azon, hogy a gazdaság is az Istenvilág tudatos teremtője legyen.

35. Új Isten és Új Ember új szövetsége? Az Új Aranykor azért aranylik, mert a végtelen, megfoghatatlan távolságba száműzött Isten fényt árasztva lehajol a földbolygóhoz, s a

---

³⁰ Emberközpontú gazdaság, szakkönyv az etikus és fenntartható gazdasághoz, KETEG Oikonomia Kutató Intézet Alapítvány (évszám nélkül)

³¹ Akármennyire is meglepő, a gazdasági önellátás egyúttal a szeretet-önellátás egyik módja lehet/lesz.

anélkül, hogy fizikai testet venne fel, minden egyes ember lelkében láthatóvá válik, s egyúttal a Lélek mellé ül jóbarátként. Miután eddig is így volt. Az Omniverzum (Istenverzum) egységes Élőlény, s ennél fogva tagadhatatlanul Isten része az Ember lélekmorzsája is, végre tudatosul, hogy Isten itt van. Az Új Aranykor azért is aranylik, mert az emberben megfoghatatlan „távolságba” száműzött Istenlelke fényt árasztva lehajol saját Isteni Énjéhez, s anélkül, hogy fizikai testet venne fel, önmagában és minden lélektársában tapasztalja, hogy belső Isteni Mindensége örökkön benne él, s életkalauzsként ott ül mellette. Megismétlem: az Omniverzum (Istenverzum) egységes Élőlény, s ennél fogva tagadhatatlanul Isten része az Ember lélekmorzsája is, így végre tudatosul, hogy az Istenember itt van. Ezért az újra felfedezett Örök Isten és az Örök Ember szövetsége anélkül örök és megbonthatatlan, hogy az Új Aranykornak ezt beteljesítenie kellene. Elég boldog szeretettel megköszönnie.

36. Új Tejút Galaxis és Új Naprendszer – a galaktikus ember szemfényve. A földfelszíni ember eleve galaktikus ember, hiszen onnan érkezett, csak évezredek óta el van választva a galaxistól. Nem pusztán fizikailag, hanem lelkileg és szellemileg. Ha az ember élhetné a galaktikus lényét, élhetné a galaktikus lelkét, élhetné a galaktikus otthonosságát, nem lehetne a földön is elválasztani saját lényétől, saját Isteni énjétől, saját belső otthonától. Az elmúlt évezredekben a Naprendszert, vagy a Tejút Galaxist egyre inkább csak, mint távoli fizikai teret foghatta fel, amiből az is következett, hogy az ember önmagát is egyre jobban csak fizikai testként értelmezte. A huszadik századi materializmus volt a mélypont, amikor már csak a fizikai anyag létezett. Miután a Naprendszer, vagy a Tejút Galaxis mind isteni minőségű Élő Entitás, az Új Aranykorban a földfelszíni ember és a fénycivilizációk élő, közvetlen testvérisége újraszületik. Az ember, mint galaktikus szereplő fogadja a földet támogató égi testvéreit, s maga is rendszeresen látogatja a sziriuszi, plejádi, s sok más csillagtestvéreit.
37. Érdemes-e beszélni arról, ami nem lesz? Nem érdemes. Miért lenne érdemes arról beszélni, hogy miért maradt el a harmadik világháború? Miért lenne tanulságos disputa, hogy a piacromboló hatalomgazdaság extraprofit központúsága az emberiség kirablása? Miért tenne jó arról vitatkozni, hogy a hamis zászlós demokrácia nem versenyezhet a szakrális demokrácia istenvilág teremtésével? Miért lenne bárkinek hasznára, ha eddig nem volt benne bizonyos, hogy nem a vagyon-autó-hatalom-celebség a boldogság forrása? Miért beszéljünk arról, hogy egy bolygót lehet tudatlanságba süllyeszteni, vagy zseniálisan félrevezetni, ám egyszer a Hamis Tudás palotája szélcsendben is összeomlik?

Akár ezer kérdés feltehetnénk, mind olyat, amire minden egyszerű lélek, fürdőruhában is, a Balaton parton napozva is tudja az igazságválaszt. Ne tegyük fel ezeket a minimum öven- vagy mondjuk kétezer éve megválaszolt kérdéspanelet.

Egy kérdéskomplexum kivétel. Egy emberiségtörténelem kutató írt egy könyvet³² Homo Deus címmel, amely a jövőnek olyan forgatókönyvét vázolja fel, ami elpusztítaná az Istenembert. Ez aztán a zseniális hamis zászlós művelet. Ebből a könyvből idézünk két kisebb részletet:

„A dataista dogma kritikai vizsgálata nemcsak a 21. század legnagyobb tudományos kihívása, de nagy valószínűséggel legsürgősebb politikai és gazdasági projektje is. Az élet- és társadalomtudományok szakértőinek fel kell tenniük a kérdést, hogy siklunk-e át valami fölött akkor, amikor az életet pusztá adatfeldolgozásként és döntéshozásként értelmezzük. Nem lehetséges, hogy van az univerzumban valami, amit nem lehet adatokra redukálni? Tegyük fel, hogy a nem tudatos algoritmusok minden ismert adatfeldolgozási feladatban meghaladják a tudatos intelligencia teljesítményét –

---

³² Yuval Noah Harari: Homo Deus, a holnap rövid története, Animus, 2017

elveszhet-e valami, ha a nem tudatos algoritmusok leváltják a tudatos intelligenciát, és ha igen, mi az? Persze ha a dataizmus téved, és az organizmusok mégsem algoritmusok, az sem fogja feltétlenül megakadályozni a dataizmust abban, hogy meghódítsa a világot. (...)

És ha a dataizmusnak sikerül meghódítania a világot, mi lesz az emberekkel? Kezdetben a dataizmus valószínűleg tovább gyorsítja majd az egészség, boldogság és hatalom humanista hajszolását. Éppen úgy terjed majd el, hogy ezeknek a humanista törekvéseknek a beteljesülését ígéri. Ahhoz, hogy szert tegyünk a halhatatlanságra, az öök boldogságra és a teremtés isteni hatalmára, óriási mennyiségű adatot kell feldolgozni, ami messze meghaladja az emberi agy kapacitását. Így ezt az algoritmusok végzik majd el helyettünk. Ha viszont a hatalom az emberek kezéből átkerül az algoritmusokéba, a humanista célkitűzések irrelevánssá válhatnak. Ha elhagyjuk a homocentrikus világot a datacentrikusért, előfordulhat, hogy az emberi egészség és boldogság jóval kevésbé tűnik majd fontosnak, mint addig. (..) Abban a reményben igyekszünk létrehozni a Mindenek internetjét, hogy az majd egészségessé, boldoggá és hatalmassá tesz bennünket. Ha viszont a Mindenek Internetje egyszer beindul, akkor megeshet, hogy az emberek létrehozókból csipekké, majd adatokká redukálódnak, végül pedig úgy oldódnak fel az adatfolyamban, mint sárrög a rohanó folyóban.” (338-339 o.)

Ez az, amit a legsötétebb erők szeretnének. Ez a hamis Homo Deus program. Ez az, ami tökéletesen szembe fordul az emberiség Új Aranykorával, ráadásul a mai világállapotról és az emberről is sok szempontból téves és/vagy manipulált értelmezést nyújt.

38. Összegzés helyett – sok mosoly. Ha másból nem, a tanulmányom végén olvasható utóiratból mindenki megértheti, hogy mi (milyen entitás) az Aranykor. A földbolygóval és az emberiséggel az a galaktikus, naprendszeri és földi csoda történik meg, hogy az Új Aranykor képzeletbeli ajtaja kinyílt. Ez az alkímiai újjászületés kapuja. Lehet vitatni bármilyen korábbi nézetrendszer szerint, hogy az Új Aranykor ideája, programja, valósága, vagy éppen fogalomrendszere és spirituális (isteni) elkötelezettsége helyes-e. Ezt mindenki maga eldöntheti. Az Aranykor senkit, semmit, sehogy nem támad.³³ „Csupán” békésen, szeretetben halad saját fejlődési pályáján. Ebből nem következik, hogy a korábbi korszakok, vagy a jelenlegi világrend képviselői megigazulnak. Mint mondtuk, az Aranykor Igazság Kor is.
39. Félelem a meg nem értett időtől? A tényleges galaktikus és földi időhullámok még alig értettek. Ne érezzünk aggodalmat vagy félelmet attól, hogy az Új Aranykor mikor (hány év múlva) születik meg. Kizárólag az fontos, hogy már van és még inkább lesz. Nyugodjunk meg, mert az Új Aranykor folyamatosan teremti önmagát is.
40. Szívből jövő hála. Hálásan köszönöm családomnak, szellemi tanítóimnak, égi mestereimnek és együttérző lélekcsaládomnak, hogy lehetővé tették az Új Aranykor modelljének megteremtésében való részvételemet.

Utóirat:

- 40+1. Az Új Aranykor jellemzése (Thoth magyarázata)
- Az Új Aranykor három (+1) változást terjeszt ki a földbolygón, mert a galaxis ugyanezt a változást szeretné törvénnyé tenni minden bolygóján.
- Az egyik az, hogy a testben élő lélek (a Lélek) most nem a testruháját, hanem a lelkét „cseréli ki”, méghozzá úgy, hogy közben nem cserél testet. Az új lélek nem egyszerűen

---

³³ „Azért válnak széppé ugyanis a bűnösök, mert szeretetben részesülnek, s nem azért részesülnek szeretetben, mert szépek. Az ember szeretete bizony elfordul a bűnösöktől, a rosszaktól is, de Krisztus így szól: Nem az igazakat jöttem hívogatni, hanem a bűnösöket (Mr 9,13).” Luther Márton: Heidelbergi Disputáció, Magyar Luther Füzetek 8, Magyarországi Luther Szövetség, 1999, 33.o.

Istenlélek lesz, hiszen most is az, hanem az történik, hogy az emberben lévő Istenmag (avagy Önvaló) elfoglalja az egész lelket. Ez nem pusztán azt jelenti, hogy az ember megszabadul a szenvedéstől, a félelemtől, az elme rémületeitől, vagy a régi Én kökorszakbeli önképétől, hanem mindezek a negatív entitások és tulajdonságok fénné változnak át. Így aztán Fénylélek születik, s a Fénylélek pedig képessé válik a fény által érkező szerelem és szeretet esszencia lelki-testi (belső-külső) teremtésére. A lélek most nem a szeretetadást tanulja meg, hanem maga lesz az Élő Szeretet.

- A Fény és a Szeretet ősoka a Szerelem (nincs rá megfelelő szavunk) „izzó végtelenje”. A Szerelem az Istenverzum „ösmagjában”, avagy a Mindenség végtelenjében az egyetlen létező (az Istenesszencia). Ami volt, van, lesz, s nem függ semmitől, még önmagától sem, az ez a Szerelem Mindenség. Ez árasztja a Fényt, ez a Fény viszi a Szeretetet, a Szerelem viszont a fény/szeretet oka és szubsztanciája. Ha a Szeretet kiárad, akkor a szintén Szerelem gyökerű emberi lélek aktivizálja magában a Szerelmet. Ezért az, ami az emberben van, az mindig párosság, de ez nem a dualitás. A Szerelem a Másik Lélek szerelme, s a Másik viszonszerelme (a két nemű) Szerelempárt Istenpárrá teszi. Ez a törvény, ez az Élet.
- A Szerelemből születő Fény és Szeretet együtt teremti az Istenverzumot (régiben Omniverzumot). Ez a születés a valódi „ősrobbanás”. A Szerelem kiáradása hozza létre a galaxisokat, s a galaxisok állandó újjászünetése emeli a Szerelem esszencia mércéjét. A Szerelem megjelenítője a tudat, amely a szerelemerővel alakítja át az emberek és emberi közösségek fizikai létét is. A Szerelem legtisztábban, legteljesebben az ikerláng (egylélek) párok életében lelkesül és testesül meg. A Szerelem minden ember-ember, s ember-közösség viszonyban szeretet-kapocsként transzformálódik. Ez a „kapocsfúzió” aztán a „feleket” szeretetlénnyé teremti. Mindez természetesen alkímiai folyamat. Ennek a kozmikus és földi folyamatnak egyik végső kiteljesedése a földbolygó szeretetbolygóvá válása.
- (3+1) A Szerelem, a Szeretet, a Fény egyben Szellem is. A Szellem jelképesen kifejezve „kormánykerék”. Ez irányítja az alkímiai átlényegüléseket. A „kormánykerék” azonban egyúttal a „kormányos” is, aki az isteni törvények és inspirálások intelligens valóra váltója. A Szellemnek csak elméje a bölcsesség, de a bölcsesség révén használható a „kormánykerék”. A bölcsességgel persze közvetve lehet kormányozni, mert a Szellem lényegét tekintve a Szerelem hűségese „gyermek”.

Néhány fontosabb irodalom:

A szent antropológiája. A Homo religiosus eredete és problémája. Typotex, 2003
A Szerelem, lábjegyzetek Platónhoz 11., szerkesztette: Laczkó Sándor, Pro Philosophia Szegediensi Alapítvány (stb.), 2013
Arany László: Kolbrin Biblia, Arany Menedék Kiadó, 2017
Arany László: A teljes Nag Hamaddi Gnosztikus Könyvtár, Angyali Menedék, 2015
Biblia, Kálvin János Kiadó, 2002
Bíró Lajos: Szerelem: Isten, Magánkiadás, 2010,
Dalai Láma – Dr. Howard C. Cutler: A boldogság esszenciája, Trivium, 2008
David Wilcock: Az Univerzum Bibliája, a szinkronicitás kulcsa, Angyali Menedék, 2015
David Wilcock: A Forrásmező felfedezése, Angyali Menedék, 2016
Dr. Czeizel Beatrix - Greskó Anikó: Szólok Hozzád, Magánkiadás, 2013
Emberközpontú gazdaság, szakkönyv az etikus és fenntartható gazdasághoz, KETEG

Oikonomia Kutató Intézet Alapítvány (évszám nélkül)
George Friedman: A következő száz év, New Wave Media Kft, 2015
Grandpierre Attila: Hélios, a nap és az élet új nézőpontból, Titokfejtő Könyvkiadó, 2015
Grandpierre K. Endre – Grandpierre Attila – Blaskovics József: Tárih-i Üngürüs, A magyarok ősgesztája, Angyali Menedék Kiadó, 2017
Hamvas Béla: Scientia sacra I. Medio Kiadó, 1995
Johann Gottlieb Fichte: A boldog élet útmutatója avagy a vallás tana, Szent István Társulat, 2010
II. János Pál: A férfi és a nő eredeti egysége, Kairosz, 2009
Kiss Irén – Tábori László: Zarathustrától Jézusig, Püski, 2010
Luther Márton: Heidelbergi Disputáció, Magyar Luther Füzetek 8, Magyarországi Luther Szövetség, 1999,
Michio Kaku: A lehetetlen fizikája, Akkord Kiadó, 2010
Ré: Az Egység Törvénye (Don Elkins, Carla Rueckert, James Allen McCarty), 1984-1998,
http://www.llresearch.org/library/the_law_of_one_hungarian/the_law_of_one_book_1_hungarian.pdf
Simcha Jacobovici – Barrie Wilson: Az elveszett Evangélium, Angyali Menedék, 2015
Sütz Antal: Krisztus, Szent István Társulat, 1944
Varga Csaba: Istenemberré válás (Stratégiakutató Intézet, 2016
Varga Csaba: Új Aranykor kapujában, Stratégiakutató Intézet, 2018

